

RELAȚIA ACTUALĂ
DINTRE ORTODOCȘI ȘI
GRECO-CATOLICI
ÎN ROMÂNIA

2006

Sinteză alcătuită de

MITROPOLIA CLUJULUI, ALBEI,
CRIȘANEI ȘI MARAMUREȘULUI

Editura Renașterea, Cluj-Napoca, 2006

I. ORTODOXIE ȘI GRECO-CATOLICISM ÎN TRANSILVANIA.

REPERE ALE EVOLUȚIEI BISERICILOR ROMÂNEȘTI ÎNTR-O ISTORIE TRICENTENARĂ.

După căderea regimului comunist în 1989, Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică) a încercat impetuos să-și legitimizeze revenirea în viața publică, însă nu atât în virtutea începuturilor sale istorice sau a normelor canonice orientale, cât prin propaganda de discreditare pe care a lansat-o împotriva Bisericii Ortodoxe, pe care a considerat-o vinovată în procesul lichidării ei în 1948. Toată această campanie de imagine a avut ca mobil necesitatea legitimării postdecembriste a greco-catolicismului. Acuzând Biserica Ortodoxă de abuz, greco-catolicismul a procedat el însuși abuziv, eludând realitățile prezente, dar și normele dialogului oficial dintre Biserica Ortodoxă și cea Catolică, ba mai mult, desconsiderând chiar dispozițiile Romei în acest sens.

În ultimă analiză, nu chestiunea patrimonială, atât de vehiculată, rămâne problema majoră a Bisericii Unite, ci tocmai poziția ei echivocă și deficitară în peisajul românesc postdecembrist.

În acest context, este absolut necesară rememorarea câtorva momente esențiale din istoria comună a celor două Biserici românești, dar și starea de fapt actuală, pentru conturarea unei percepții mai realiste asupra acestui subiect.

1. CONTEXTUL POLITIC ȘI RELIGIOS. ÎNCEPUTURILE UNIĂȚIEI ÎN TRANSILVANIA

Între secolele IX și XVII, după separarea bisericească a Apusului de Răsărit, au existat câteva încercări de unire bisericească, inițiate de Biserica Romano-Catolică în spațiul răsăritean.

Reforma i-a produs Bisericii Catolice un deficit de credincioși, pe care aceasta a încercat să-i recupereze prin atragerea ortodocșilor răsăriteni. Astfel, au avut loc Unirea de Brest-Litovsk (1596), Unirea de la Ujgorod (1646) și uniri făcute în teritoriile cucerite de austrieci de la turci la sfârșitul secolului al XVII-lea, respectiv în Croația, Slovacia și nord-estul Ungariei. Aceste uniri s-au realizat pe baza sprijinului monarhiilor catolice din Polonia și Austria și au cuprins un teritoriu vast, afectând câteva milioane de credincioși ortodocși.

La sfârșitul secolului al XVII-lea, Transilvania cunoștea o profundă metamorfoză politică. Statutul Transilvaniei s-a modificat complet prin acțiunea de centralizare a puterii în mâna Vienei¹, urmărindu-se pierderea oricărei independențe a provinciei. Pe lângă factorul militar și administrativ, un rol important în acțiunea de expansiune și consolidare austriacă în Transilvania l-a deținut Biserica Romano-Catolică². Concurată de Reformă, aceasta suferise prejudicii serioase în Transilvania, așa încât întărirea pozițiilor sale nu se putea face decât prin convertirea românilor.

2. ALEGEREA LUI ATANASIE. REZOLUȚIA DIN 14 APRILIE 1698

În 1697, Atanasie Anghel a fost ales ca mitropolit al românilor din Transilvania. Conform tradiției, hirotonia sa a avut loc în ianuarie 1698, în Țara Românească (adică în sudul Carpaților). Ca măsură de precauție pentru proaspătul ierarh, el a fost pus să semneze o mărturisire de credință ortodoxă.

În lipsa lui Atanasie din Transilvania, iezuitul Paul Ladislau Baranyi din Alba Iulia a mers la Viena, unde i-a prezentat Curții imperiale un memoriu în vederea unirii românilor cu Biserica Romei. În consecință, la 14 aprilie 1698 împăratul Leopold I a dat o „rezoluție” potrivit căreia românii puteau să se unească cu oricare din cele patru religii „recepte” (catolică, luterană, calvină și unitariană) sau să rămână în vechea lor credință. Preoții care acceptau unirea urmau să se bucure de privilegiile clerului confesiunii respective. Deși, aparent, li se făcea preoților români o ofertă imparțială de unire cu oricare din religiile recepte, în realitate singurul interes era acela ca românii să se unească cu

Biserica Catolică și nu cu altă confesiune. Așadar, *impulsul unirii nu venea de la români*, ci de la autoritățile politice și de la cele eclesiastice catolice. În condițiile social-politice de atunci, când românii majoritari erau, practic, robi, pentru preotul ardelean oferta era tentantă³ prin perspectiva libertății personale (scutirea de muncă forțată și de contribuțiile bănești față de stat) în schimbul recunoașterii unei singure dogme catolice (primatul papal), deci fără a părăsi restul credinței ortodoxe. Un fapt extrem de important îl constituie și acela legat de destinatarul ofertei, căci invitația se adresa *doar clerului*, nu și maselor largi de credincioși⁴.

La scurt timp însă, cu concursul cardinalului Leopold Kollonich din Ungaria, condițiile unirii au ajuns să fie extinse de la acceptarea unei singure dogme, primatul papal, la recunoașterea tuturor învățăturilor catolice.

3. „MANIFESTUL DE UNIRE”

Actul despre care s-a afirmat că reprezintă documentul fundamental al unirii cu Roma este așa numitul „manifest de unire” din 7 octombrie 1698, semnat de 38 de protopopi ortodocși.

În declarație se preciza dorința liberă a clerului românesc de a se uni cu Biserica Romei, în schimbul privilegiilor de care se bucurau membrii acelei Biserici. Cu toate acestea, demersul unionist al semnatărilor ortodocși era condiționat de păstrarea întregului fond dogmatic și liturgic al Bisericii Răsăritene, stipulându-se că nerespectarea acestor condiții atrage nulitatea documentului. Reiese limpede că unirea nu era determinată de cauze religioase, de frământări de conștiință, ci de rațiuni materiale.

Declarația de unire era redactată în limba română pe prima pagină și în limba latină pe cea următoare. Documentul însă a dispărut și nu s-a mai știut nimic despre el până în 1879, când a fost descoperit în Ungaria. Cercetat de către istoricul român Nicolae Densușianu (de confesiune greco-catolică), s-a constatat că versiunea latină nu era altceva decât „*falsificarea unui document public*” (s.n.). Dacă, în textul românesc, unirea cu Roma nu afecta fondul dogmatic al semnatărilor ortodocși, în cel latin se preciza că unirea s-a făcut prin acceptarea de către aceștia a întregii doctrine catolice. „Departat de a forma un act solemn al unirii”, conchidea Densușianu, documentul era un fals al iezuiților, iar nu emanația sinodului din 7 octombrie 1698.

4. ATANASIE LA VIENA

Deși mitropolitul nu semnase actul de unire, cert este că el consimțise în principiu, însă *atitudinea lui era extrem de ambiguă*, sperând că habsburgii le vor oferi românilor privilegii doar în baza acestei uniri formale. La sfârșitul anului 1700, evenimentele se precipitau. Iezuiții se săturaseră de atitudinea duplicitară a lui Atanasie și îi cereau acestuia o declarație publică de acceptare a unirii. În ciuda eforturilor făcute de către misionarii iezuiți între 1697 și 1700, unirea cu Roma a românilor transilvăneni nu se realizase. Ca urmare a acestui insucces, misionarii civili au fost înlocuiți cu cei militari. Analizând ce se făcuse până atunci, aceștia au ajuns la concluzia că numai o abordare dură, tranșantă, va duce la o rezolvare favorabilă a problemei uniției.

La începutul lunii februarie 1701 Atanasie a fost chemat în capitala imperiului unde, în fața unui tribunal prezidat de cardinalul Kollonich și format din iezuiți și funcționari imperiali, a trebuit să răspundă celor 22 de acuzații aduse împotriva sa. A avut de ales între a fi găsit vinovat, depus din scaun, poate chiar întemnițat, sau a fi achitat prin acceptarea necondiționată a unirii. Atanasie a ales a doua soluție, primind fără nici o împotrivire tot ceea ce catolicii i-au cerut să facă.

La 7 aprilie 1701 el a semnat o declarație-jurământ, în 16 puncte, prin care a arătat că *primește întreaga învățătură a Bisericii Romano-Catolice*, că îl recunoaște pe papă ca singurul șef al Bisericii și că se supune, împreună cu soborul, „arhiepiscopului său de Esztergom”. Ca urmare, toate acuzațiile aduse împotriva sa au fost retrase, iar la 19 martie 1701 împăratul a emis A Doua Diplomă Leopoldină, care reglementa modul de organizare a noii *episcopii catolice* conduse de către *episcopul* Atanasie. Prin acest act, existența Mitropoliei Ortodoxe Române a Transilvaniei înceta. *Acest document constituie actul de naștere al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolice.*

Astfel, Biserica Unită din Transilvania apare în mod evident ca o creație politică a habsburgilor, fiind concepută ca un instrument de supunere a românilor și de control al reformatilor din Transilvania. Imperialii au dorit să creeze o ruptură între români, prin separarea religioasă a celor din interiorul arcului carpatic de cei aflați în exteriorul lui, precum și să amenințe pozițiile confesiunilor reformate din Transilvania prin întărirea catolicismului în principat.

La 25 iunie 1701, în Alba Iulia, Atanasie a fost instalat oficial ca episcop unit, sufragane al arhiepiscopiei romano-catolice de Esztergom, Ungaria.

Au urmat zile grele pentru ortodocșii din Transilvania, pentru că mulți preoți și credincioși nu au acceptat uniația.

Veacurile XVIII și XIX sunt martore ale zburciunilor istoriei a românilor din Ardeal, dezbinăți confesional. Este adevărat că au existat și momente de concurență, unul fiind cel legat de revoluția de la 1848.

5. PRINCIPALELE MOMENTE ISTORICE ALE SECOLULUI XX: 1918, 1948, 1989

Unitatea de acțiune a românilor și colaborarea dintre ortodocși și uniți s-au manifestat cel mai pregnant la sfârșitul primului război mondial, când toți transilvănenii au aderat, în **1918**, la Unirea cu România, moment care a condus și la o regândire a rolului și locului Bisericii Unite în cadrul noului stat românesc. Atunci a fost exprimată și dorința refacerii unității confesionale a transilvănenilor, rămasă doar în stadiu de intenție datorită Concordatului dintre Vatican și statul român, în 1927. Prin acest tratat, Biserica Romano-Catolică devenea un cult privilegiat în România, în timp ce Biserica Unită decădea din rangul de „Biserică națională” (pe care-l avea împreună cu Biserica Ortodoxă) la acela de simplu rit al Bisericii Catolice. Cu toate acestea, între 1919 și 1940 zeci de parohii împreună cu preoții lor au părăsit unirea în mod colectiv, iar câteva mii de credincioși și zeci de preoți au părăsit, în mod individual, Biserica Unită și s-au integrat în Biserica Ortodoxă. Ultima încercare oficială de refacere a unității religioase în perioada interbelică s-a datorat mitropolitului ortodox Nicolae Bălan din Sibiu și mitropolitului greco-catolic Alexandru Nicolescu din Blaj. La apelul comun al acestora, în 27 februarie 1939 a avut loc o mare adunare națională bisericească la Alba Iulia, favorabilă reunificării bisericești. Izbucnirea celui de-al doilea război mondial a compromis însă și această inițiativă.

Anii 1944-1948 au fost dramatici în istoria României, prin instaurarea regimului comunist. La 4 august **1948** a intrat în vigoare noua lege a cultelor, care impunea un regim restrictiv tuturor confesiunilor, supuse unui control strict din partea autorităților comuniste. S-a pornit de la „premisele culpabilității” Bisericii majoritare, ca instituție „mistico-religioasă”, obscurantistă, tipică pentru toate celelalte. Exercițându-se presiuni asupra conducerii acesteia, în perioada 1945-1946 au fost pensionați mai mulți episcopi ortodocși și desființate mai multe eparhii. Din 1945 până la sfârșitul anului 1948 Biserica Ortodoxă Română a pierdut 10 episcopi, dintre care trei au murit în condiții suspecte, iar ceilalți șapte au fost pensionați forțat și exilați în mănăstiri sau nevoiți să părăsească țara. Între 1949 și 1950, alți cinci arhiepiscopi au fost pensionați forțat. Prigonirea Bisericii Ortodoxe a început înaintea celei îndreptate împotriva Bisericii Unite. Nici celelalte culte nu au fost ferite de opresiune. O prezentare a modului cum au înțeles comuniștii să respecte libertatea de conștiință o realizează biografiile publicate ale celor 2544 de clerici arestați și persecutați de către regimul comunist, mulți dintre ei pierzându-și viața în închisori: 1888 ortodocși, 235 greco-catolici, 172 romano-catolici și alții de alte confesiuni.

În iulie 1948 guvernul comunist a denunțat unilateral Concordatul cu Vaticanul, iar prin Decretul nr. 243 din septembrie 1948 Biserica Unită rămânea cu două eparhii. România avea la acea dată a doua Biserică unită, ca mărime, din estul Europei. Conducătorii comuniști de la București au luat mai întâi măsuri de limitare a puterii și a influenței acestei Biserici în spațiul public românesc, pentru ca în toamna anului 1948 să o lichideze. Punctul culminant al acțiunii coordonate de guvernul Petru Groza împotriva Bisericii Unite din toamna anului 1948 avea să fie congresul sau adunarea de reunificare de la Cluj, din 1 octombrie 1948. Cei 37 de delegați (dintre care 5 protopopi), reprezentând 431 de

preoți uniți, vor semna „Proclamația” de unire a credincioșilor uniți cu Biserica Ortodoxă Română și un „Apel” către credincioșii uniți, prin care erau îndemnați să se alăture confrăților ortodocși. La 18 octombrie 1948, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a ratificat actul sinodal de primire în cadrul Bisericii Ortodoxe a credincioșilor uniți, iar la 21 octombrie a avut loc la Alba Iulia festivitatea oficială de primire.

Asupra acestui fapt major se pot face câteva observații.

În primul rând, autoritățile statului comunist, precum și conducerea Bisericii Ortodoxe Române, au prezentat hotărârea de la Cluj din 1 octombrie 1948 drept un act de reunificare a întregii Biserici Unite cu Biserica Ortodoxă. Uniții consideră însă actul de la Cluj drept o declarație a unor particulari, care nu-i implica deloc pe ceilalți credincioși uniți. Considerăm că adevărul este undeva la mijloc. Cei 37 de delegați reprezentau, totuși, 431 de preoți uniți. Pe de altă parte, evenimentele care s-au succedat ulterior au arătat că la actul de la Cluj au aderat o bună parte din clerul unit și majoritatea credincioșilor uniți.

A doua observație se referă la rolul Bisericii Ortodoxe în acest proces. Prin primirea uniților în Biserica Ortodoxă, acestora li se oferea posibilitatea de a-și continua practicarea vieții religioase în singura Biserică de limbă română, cu aceeași Liturghie și cu aceleași ritualuri pe care ei le adoptaseră încă din 1701. Pe credincioșii de rând îi interesează foarte puțin dacă la o slujbă bisericească este pomenit papa de la Roma sau mitropolitul de la Sibiu; ei sunt mulțumiți să constate că botezul, nunta, înmormântarea sau împărțășania sunt adevărate și pe înțelesul lor. Această certitudine nu putea fi departe de sentimentul că, forțați sau nu, ei se întorceau de unde plecaseră. Statisticile de după 1989 o confirmă din plin. Credinciosul simplu nu-și trăiește credința în funcție de circumstanțele administrative, ci exclusiv prin relația lui directă cu eternitatea.

În același timp, Biserica Ortodoxă Română a devenit adăpostul a numeroși clerici greco-catolici care nu acceptaseră revenirea la Ortodoxie și care lucrau, ca funcționari oficiali, în administrația centrelor eparhiale, putându-și exercita cultul în particular.

Reacția ierarhilor uniți față de participanții la adunarea de la Cluj din 1 octombrie 1948 a fost foarte dură. Ei i-au excomunicat pe toți participanții, precum și pe toți preoții care au semnat pentru reunificare.

În schimb, integrarea clericilor și a credincioșilor uniți în Biserica Ortodoxă s-a făcut fără a li se cere o mărturisire publică de acceptare a confesiunii ortodoxe. Hirotoniile clericilor greco-catolici, actele liturgice și Sfintele Taine săvârșite de aceștia au fost considerate valide.

În 28 și 29 octombrie 1948, cei 6 ierarhi uniți au fost arestați. Odată cu arestarea lor, a început și un val de arestări ale protopopilor, canonicilor și clericilor uniți care își declarau față de propria lor Biserică. La 1 decembrie 1948 a fost emis Decretul nr. 358 prin care Biserica Unită era desființată.

După căderea regimului Ceaușescu, în decembrie **1989**, Biserica Unită a ieșit din ilegalitate, redobândindu-și libertatea. Ierarhii ei însă au fost nevoiți să constate că locașurile de cult și alte proprietăți care înainte de 1948 aparținuseră greco-catolicilor erau acum în proprietatea și folosința ortodocșilor. Numai că **toți acești ortodocși nu erau altceva decât foștii greco-catolici sau urmașii lor**. În deplină libertate și în pofida pronosticurilor generale, ei au optat pentru menținerea lor în Biserica Ortodoxă și se consideră îndreptățiți să-și păstreze și folosească locașurile de cult moștenite de la părinți, pe care le-au întreținut pe propria lor cheltuială, în care au fost botezați, cununați și în care și-au practicat viața liturgică. Când sunt întrebați de ce nu-i restituie Bisericii Unite locașurile lor de închinare, ei răspund: „Întrebați-i pe protestanții din Cluj, Sibiu sau Brașov dacă se pune măcar problema ca ei să-i retrocedeze Bisericii Catolice catedralale care i-au aparținut înainte de reformă. Respectivul locașuri au trecut la reformă odată cu credincioșii lor. De ce oare ni s-ar aplica nouă alte standarde?”

Istoria anilor de după 1989 este caracterizată de lupta pentru apărarea sau câștigarea unor bunuri, de stabilirea unui cadru legal care să rezolve solicitările dar care să țină seama și de realitățile concrete, de încercarea de rezolvare a problemelor pe calea dialogului central sau local. Toate acestea au fost de natură să provoace un context tensionat, care nu le-a permis celor două Biserici românești să se implice suficient în serioasele probleme ale societății contemporane.

II. SITUAȚIA STATISTICĂ ACTUALĂ

A CREDINCIOȘILOR ORTODOCȘI ȘI GRECO-CATOLICI

În **ianuarie 1992**, potrivit datelor statistice oficiale ale recensământului, populația României era de 22.810.035 persoane, din care un număr de 19.802.385 persoane s-au declarat **ortodocși (86,80%)**, iar 223.327 **greco-catolici (0,98%)**.

În **martie 2002**, la următorul recensământ, populația României a însumat 21.680.974 persoane, din care 18.817.975 suflete s-au declarat **ortodocși (86,79%)**, iar 191.556 suflete s-au declarat **greco-catolici (0,88%)**.

(A se vedea **Anexa nr. 1** cu rezultatele celor două recensăminte la nivelul întregii țări, pe eparhii, în ordinea canonică a mitropoliilor).

Din datele oficiale publicate pe internet de către Secretariatul de Stat pentru Culte reiese că pentru cei 191.556 de credincioși, Biserica Greco-Catolică are în funcțiune 5 eparhii, cu 66 de protopopiate, 638 de parohii și 700 de preoți, în vreme ce Biserica Ortodoxă, pentru cei aproape 19 milioane de credincioși, are doar 25 de eparhii, cu 148 de protopopiate, 10.157 parohii și 10.068 preoți.

Pentru toate aceste structuri administrative teritoriale – atât ortodoxe cât și greco-catolice – se acordă contribuții de la bugetul de stat pentru salarizarea personalului bisericesc, pentru construcția și reparația locașurilor de cult, fără a se ține seamă de faptul că numărul credincioșilor organizați în cele 5 eparhii greco-catolice reprezintă doar 25% din credincioșii unei singure eparhii ortodoxe. Dacă 86,79% din contribuabilii la bugetul de stat s-au declarat ortodocși, ar fi moral și corect ca din suma totală alocată din bugetul de stat cultelor religioase, același procent să revină Bisericii Ortodoxe, respectându-se principiul proporționalității. Acest principiu nu s-a aplicat, iar Biserica Ortodoxă s-a dovedit destul de tolerantă spre a nu protesta.

III. SITUAȚIA JURIDICĂ A BUNURILOR PAROHIALE,

ÎN LEGISLAȚIA DE DINAINTE DE 1989 ȘI ÎN CEA ACTUALĂ

1. CADRUL LEGAL

În Biserica Ortodoxă Română, regimul juridic al bunurilor bisericești, atât în perioada regimului comunist cât și astăzi, este reglementat de o serie de acte normative bisericești și civile.

Legiuirile bisericești care conțin norme referitoare la statutul juridic al acestor bunuri sunt: 1. **Statutul de organizare și funcționare al Bisericii Ortodoxe Române (St.)**, 2. **Regulamentul pentru administrarea averilor bisericești (RAB)**, 3. **Regulamentul pentru organizarea și funcționarea cimitirelor parohiale și mănăstirești din cuprinsul Eparhiilor Bisericii Ortodoxe Române**.

Aceste legiuri au fost elaborate de organele deliberative-legislative, cu respectarea principiilor canonice fundamentale și cu observarea legilor Statului, iar ele constituie cadrul legal al gestionării tuturor bunurilor aflate în proprietatea, posesia și folosința părților componente și a organelor locale ale Bisericii Ortodoxe Române, reglementând modul de împărțire, administrare, dobândire, înstrăinare, grevare sau pierdere a bunurilor bisericești.

Dintre legiurile de stat sau civile, amintim: 1. **Constituția României**, 2. **Codul Civil Român**, 3. **Decretul nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase**.

La aceste acte normative se pot adăuga și alte legi și ordonanțe, emenate după 1989, care privesc explicit sau implicit bunurile bisericesti³.

2. ÎMPĂRȚIREA BUNURILOR BISERICESTI

Urmând clasificarea din legislația civilă, bunurile bisericesti se împart în bunuri mobile și bunuri imobile. Alături de această clasificare, legiuitorul bisericesc împarte bunurile bisericesti, după destinația lor, în bunuri sacre și bunuri comune (art. 169 *St.*). *Bunurile sacre* sunt acelea care, prin sfințire sau binecuvântare, sunt destinate cultului divin: locașurile de cult, veșmintele, cărțile și cimitirele (art. 2 *RAB*; art. 181 *St.*). *Bunurile comune* sunt cele destinate întreținerii locașurilor de cult, a slujitorilor bisericesti, desfășurării operelor de caritate și altor scopuri. Din această categorie fac parte: casele parohiale, edificiile școlilor bisericesti, muzeele, terenurile etc. (art. 2 *RAB*).

3. ADMINISTRAREA BUNURILOR BISERICESTI PAROHIALE

Norma generală care conferă autonomie parohiilor în administrarea propriului patrimoniu este art. 40 din **Statutul de organizare și funcționare al Bisericii Ortodoxe Române**, care stipulează următoarele: „*Fiecare din părțile componente ale Bisericii, în conformitate cu dispozițiile prezentului Statut, are dreptul a se conduce și administra independent de altă parte componentă de același grad și de a participa, prin reprezentanții săi, la lucrările părților componente superioare*”. Precizări suplimentare aduce art. 3 din **Regulamentul pentru administrarea averilor bisericesti**: „*Fiecare din părțile componente ale Bisericii Ortodoxe Române își administrează averea prin organe proprii, sub controlul și tutela organelor superioare, în conformitate cu legile țării, cu dispozițiile Statutului de organizare și funcționare a Bisericii Ortodoxe Române și a Regulamentului pentru administrarea bunurilor bisericesti.*”

Potrivit **Statutului**, părțile componente ale Bisericii Ortodoxe Române sunt: a. Parohia; b. Protopopiatul; c. Mănăstirea; d. Eparhia; e. Mitropolia. În **Regulamentul pentru administrarea bunurilor bisericesti** (art. 3-18) se indică organele abilitate și atribuțiile lor în exercitarea funcției de administrare, pentru fiecare din părțile componente ale Bisericii Ortodoxe Române. Astfel, în cazul parohiei, bunurile parohiale sunt administrate de Consiliul Parohial prin epitrop, sub îndrumarea și controlul parohului (art. 4).

Parohiile sunt persoane juridice (cf. art. 186 *St.*), îndeplinind toate condițiile cerute de legea civilă în acest sens (art. 26 din **Decretul nr. 31/1954**). Principiul administrării bunurilor parohiale de către comunitatea parohială, prin consiliul parohial și epitropie, bazat pe faptul că parohia este persoană juridică și este proprietară de drept și de fapt a bunurilor parohiale, nu a fost împrumutat din ideologia comunistă a proprietății colective, ci a fost în uzul permanent al Bisericii Ortodoxe Române. Trebuie menționat că dreptul de proprietate este dreptul real care îi conferă titularului atribuțiile de posesie, folosință și dispoziție asupra unui bun, atribuție pe care numai el le poate exercita în plenitudinea lor, în putere proprie și în interes propriu, cu respectarea normelor juridice în vigoare (cf. art. 480 **Codul Civil Român**).

Așadar, locașurile de cult parohiale sau filiale, casele parohiale, și toate celelalte bunuri mobile și imobile au un singur proprietar, care, conform legislației Bisericii Ortodoxe Române, nu este Biserica luată în întregimea ei, nici Patriarhia sau patriarhul, nici episcopul eparhiot, nici preotul paroh, ci *parohia*, adică comunitatea credincioșilor, clerici și mireni, de religie creștină ortodoxă, așezați pe un anume teritoriu, sub conducerea unui preot paroh (art. 41 *St.*); în acest sens, în art. 173 din **Statut** se stipulează: „*Biserica parohială aparține parohiei*”.

4. REGIMUL JURIDIC AL BUNURILOR BISERICESTI PAROHIALE

4.1 SCHIMBAREA, GREVAREA ȘI ÎNSTRĂINAREA BUNURILOR PAROHIALE

Schimbarea, grevarea și înstrăinarea bunurilor parohiale urmează un regim juridic special, în funcție de destinația bunurilor respective. Situația juridică a bunurilor imobile comune este diferită din acest punct de vedere, ele putând fi schimbate, grevate sau înstrăinate după o procedură specială numai în situația în care interesele vitale ale Bisericii le justifică și dacă astfel de operații aduc avantaje Bisericii (cf. art. 30-32 *RAB*). Astfel, în cazul vânzării unui imobil, se va urmări următoarea procedură: hotărârea de vânzare a respectivului imobil va fi supusă Consiliului parohial, care trebuie să delibereze cu cel puțin 2/3 din membrii care formează Consiliul; hotărârea Consiliului parohial va fi supusă spre aprobare Adunării parohiale; procesele verbale, însoțite de raportul preotului paroh, vor fi apoi înaintate protopopiatului, cerându-se trimiterea proceselor verbale către Consiliul eparhial. Consiliul eparhial, luând în examinare întreaga documentație, trebuie să hotărască cu majoritate absolută de voturi asupra înstrăinării bunurilor. Hotărârea Consiliului eparhial trebuie să aibă avizul consilierului juridic și aprobarea episcopului (art. 32 *RAB*.) În cazul schimbării sau grevării vreunui imobil, acest lucru se va face prin bună învoială, cu respectarea aceleiași proceduri ca și la vânzare (art. 41 *RAB*).

Schimbarea situației juridice a bunurilor parohiale sacre sau comune prin acte de donație poate fi făcută doar în cazuri excepționale și numai către biserici sau instituții bisericești, cu încuviințarea consiliului eparhial și aprobarea episcopului (art. 55 *RAB*).

4.2. REGIMUL JURIDIC AL BUNURILOR PAROHIALE ÎN CAZUL TREGERILOR RELIGIOASE

Preotul paroh, în calitatea sa de conducător al administrației parohiale și organ executiv al Adunării parohiale și al Consiliului parohial, este cel ce reprezintă în mod concret parohia în justiție, în fața autorităților și față de terți, personal sau prin delegați legal împuterniciți, cu aprobarea prealabilă a ierarhului locului (art. 47; art. 48 § b *St.*). Prin urmare, preotul are dreptul de a administra bunurile parohiei, nu și de a dispune de ele, acest drept fiind conferit doar Adunării parohiale – ca organ deliberativ – și Consiliului parohial – ca organ executiv – (cf. art. 52 *St.*).

Comunitatea parohială este singura care are dreptul de dispoziție asupra bunurilor parohiale. De aceea, în cazul trecerilor religioase de la un cult la altul, averea parohială urmează credincioșii proporțional cu numărul celor ce trec. Acest procedeu este reglementat de legea civilă, în articolul 37 din **Decretul nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase**; el nu constituie o inovație, ci se bazează pe principiul reorganizării persoanelor juridice prin desprindere, care nu dizolvă persoana juridică existentă, ci mai înființează una, urmând ca drepturile și datoriile să se repartizeze proporțional între persoanele juridice acum existente.⁶

4.3. REGIMUL JURIDIC AL BUNURILOR PAROHIALE GRECO-CATOLICE

INTRATE ÎN PATRIMONIUL COMUNITĂȚILOR PAROHIALE ORTODOXE

Cu o situație de genul celei reglementate de art. 37 din **Decretul nr. 177/1948** s-a confruntat Biserica Ortodoxă Română în anul 1948, când majoritatea comunităților locale greco-catolice au trecut la ortodoxie și, așa cum era firesc, odată cu ele a trecut și întregul lor patrimoniu parohial, neschimbându-se în fond nici destinația bunurilor și nici proprietarii, care au rămas, conform legislației civile și bisericești, aceiași, constituiți însă acum în parohie ortodoxă. Urmare a acestei stări de fapt, Statul Român va emite **Decretul nr. 358/ 1948 pentru stabilirea situației de drept a fostului cult greco-catolic**, prin care se făcea doar următoarea constatare:

„Art. 1. *Ca urmare a revenirii la cultul ortodox român a comunităților locale (parohii) ale cultului greco-catolic și în conformitate cu art. 1 al Decretului nr. 177 din 1948, organizațiile centrale și Statutare ale acestui cult (mitropolie, episcopii, capitaluri, fundații, asociații, precum și orice alte instituții și organizații de orice natură sau nume ar fi) încetează de a exista.*

Art. 2. *Averea mobilă și imobilă aparținând organizațiilor și instituțiilor menționate la art. 1 din prezentul decret, cu excepția expresă a bunurilor fostelor parohii (s.n.), revine Statului român, care o va lua imediat în posesie.*

O comisie interministerială, compusă din delegați ai Ministerului Cultelor, Finanțelor, Internelor și Agriculturii și Domeniilor și Instrucțiunii Publice va decide destinația acestor bunuri (altele decât

cele parohiale, n.n.); ea va putea să le atribuie o parte Bisericii Ortodoxe Române sau celorlalte părți componente.”

Acest act normativ nu desființa propriu-zis cultul greco-catolic, pentru că nu privea Biserica Greco-Catolică ca instituție, ci se referea doar la unitățile administrative și organizațiile cu personalitate juridică ale acesteia, care, prin dispozițiile din respectivul decret, încetau să mai existe; desființarea acestei Biserici se realizase, practic, prin actul de la 21 octombrie 1948. Bunurile mobile și imobile care au aparținut fostelor parohii greco-catolice, prin efectul **Decretului nr. 358/1948** au fost exceptate de la naționalizare, ele trecând de drept pe seama parohiilor ortodoxe adoptate, potrivit art. 37 din **Legea cultelor (Decretul nr. 177/1948)**.

La 27 decembrie 1948 a fost emisă **Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1719/1948**, actul administrativ prin care se puneau în aplicare prevederile art. 2 din **Decretul 358/1948**, stabilind situația juridică a celorlalte bunuri care aparținuseră cultului greco-catolic. În urma acestei hotărâri, catedralele, bisericile, capelele și clădirile afectate cultului divin, mănăstirile și schiturile, cu curțile și terenurile înconjurătoare, au fost atribuite de către Stat Bisericii Ortodoxe Române sau diferitelor ei părți componente pe teritoriul cărora se aflau aceste bunuri (art. 3 § e).

Decretul-lege nr. 9 din 31 decembrie 1989 a anulat **Decretul nr. 358/1948** însă, prin acest act normativ, Statul Român – deși moștenitor al vechiului Stat comunist – nu este în măsură să restituie înapoi cultului greco-catolic, nou recunoscut, vechile bunuri parohiale deținute până în 1948. Prin urmare, Statul nu are autoritatea de a restitui bunurile parohiale, pentru că nu el le-a confiscat; de asemenea, nu poate fi acuzată de acest lucru nici Biserica Ortodoxă Română. Răspunsul Secretariatului de Stat pentru Culte în acest sens este edificator: „*Statul Român de drept, prin legea sa fundamentală, nu are temeiul legal de a prelua sau de a dirija patrimoniul unui cult. O astfel de acțiune ar însemna amestec în treburile patrimoniale ale cultelor, și deci încălcarea drepturilor acestora cu privire la proprietatea asupra locașurilor ce le aparțin [...]. Lipsit de suport juridic (pe baza normelor naționale și internaționale) amestecul Statului la acest nivel ar crea frământări și tensiuni profesionale grave*”. Statul nu poate decât să medieze pentru a facilita desfășurarea activității comisiilor mixte ortodoxo-greco-catolice care se vor ocupa de chestiunea în cauză, dar nu să atribuie lăcașul de cult.

Imediat după Revoluția din decembrie 1989, cât și astăzi, este valabil art. 37 din **Decretul 177/1948**, așa că greco-catolicii mai au încă posibilitatea legală de a intra din nou în vechile proprietăți. Aceasta pentru că, în recentul **Proiect al noii Legi privind libertatea religioasă și regimul cultelor în România**, cele trei situații, reglementate de art. 37 din *Decretul nr. 177/1948*, nu mai sunt incluse, ci există doar un singur paragraf (2), inserat la articolul 33, care dispune următoarele: „*Persoanele care părăsesc un cult recunoscut nu pot emite nici un fel de pretenții asupra patrimoniului cultului respectiv*”.

Majoritatea foștilor greco-catolici și urmașii lor au ales, după 1989, să rămână în continuare în Biserica Ortodoxă Română dimpreună cu bunurile parohiale cu care au revenit în anul 1948, motiv pentru care reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române, încă de la primele solicitări de retrocedare venite din partea reprezentanților greco-catolici, au subliniat în permanență că *nici o retrocedare nu poate fi făcută fără consultarea credincioșilor din respectivele comunități, întrucât bunurile le aparțin lor*. Aceasta a fost, de altfel, și ideea de bază care a stat la alcătuirea articolului 3 din **Decretul-Lege nr. 126** din 24 aprilie 1990, care stipulează: „*Situația juridică a locașurilor de cult și a caselor parohiale care au aparținut Bisericii Române Unite cu Roma (greco-catolică) și au fost preluate de Biserica Ortodoxă Română se va stabili de către o comisie mixtă, formată din reprezentanți clericali ai celor două culte religioase, ținând seama de dorința credincioșilor din comunitățile care dețin aceste bunuri*”. Acest articol a stat, într-adevăr, la baza retrocedării unor locașuri de cult și case parohiale în unele comunități, însă numai după ce credincioșii ortodocși majoritari au fost consultați în acest sens. În acord cu prevederile din **Decretul 177/1948**, **Decretul-lege 126/1990**, **Decretul 31/1954**, precum și respectând prevederile legale bisericești, Adunarea Național Bisericească a Patriarhiei Române, întrunită la 17 mai 1990, a hotărât: „*La nivel local parohial, problemele patrimoniale sunt de competența Adunării parohiale, ale cărei hotărâri vor fi*

aprobate de Consiliul eparhial și avizate de Comisia specială a Adunării Naționale Bisericești, prevăzută de articolul precedent, instituită ad-hoc în acest scop, în vederea punerii lor în aplicare”. Reprezentanții Bisericii Române Unite cu Roma au ignorat situația reală existentă și, în cele mai multe cazuri, dialogului sincer i-au preferat acțiunile în justiție, cu speranța recuperării pe această cale a patrimoniului pierdut în anul 1948.

IV. DIALOGUL DINTRE BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ ȘI BISERICA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA (GRECO-CATOLICĂ)

1. ETAPE PREMERGĂTOARE

Relațiile dintre Biserica Ortodoxă și Biserica Română Unită în primul deceniu post-comunist au fost marcate de numeroase evenimente, cunoscând, din păcate, o evoluție sinuoasă greu de catalogat. În articolul 3 din Decretul-Lege nr. 126/1990, la alcătuirea căruia au fost de față reprezentanți ai greco-catolicilor și reprezentanți ai Bisericii Ortodoxe Române, se stipulează clar că problemele patrimoniale, respectiv locașurile de cult, vor fi rezolvate de către comisiile mixte ortodoxo-greco-catolice. Așadar, principiul dialogului a fost încă de la început unul dintre punctele esențiale prin care s-a încercat construirea unor relații durabile între cele două Biserici românești. Din păcate, însă, Biserica Română Greco-Catolică a preferat să comunice cu Biserica Ortodoxă Română prin mijlocirea tribunalelor, a Guvernului, Președinției, Comisiilor și Birourilor parlamentare, mass-media, și nu în ultimul rând prin intermediul unor presiuni externe.

O nouă speranță a fost dată prin rezultatele pozitive la care s-a ajuns în urma dezbaterilor de la Balamand între delegații Bisericilor Ortodoxă și Catolică (1993). Acestea au fost consemnate în **Documentul de la Balamand**, la a cărui semnare și-au dat acordul și reprezentanții Bisericii Greco-Catolice din România, care apoi a refuzat să-l accepte⁷. Deși s-a așteptat mult timp un răspuns pozitiv din partea Bisericii Unite, pentru a se începe dialogul oficial care să ducă la soluționarea într-un mod pașnic a tuturor diferendelor, acesta a întârziat. Încercări de aplanare a tensiunilor s-au făcut în unele eparhii, la nivel local din inițiativa unor ierarhi ortodocși.

Deși rezultatele nu au fost cele așteptate, totuși Biserica Ortodoxă Română a continuat să creadă că dialogul rămâne singura cale de rezolvare a tuturor litigiilor. De altfel, acesta a fost și punctul de vedere al Bisericii Romano-Catolice, exprimat prin semnarea Documentului de la Balamand și întărit prin cuvântarea Papei Ioan Paul II, ținută în fața episcopilor uniți români cu prilejul vizitei lor la Vatican în ianuarie 1994.⁸

Convorbiri neoficiale între ortodocșii români și greco-catolici din România au avut loc și cu prilejul celui de-al 79-lea Simpozion al Fundației „Pro Oriente”, desfășurat la Viena în perioada 29-31 mai 1996. Alte încercări de aplanare a conflictelor s-au realizat în anii următori prin **Apelul la reconciliere și unitate** al Sinodului BOR – 1997, prin **Declarația asupra angajării ecumenice a Bisericilor Catolice Orientale** – iunie-iulie 1997, prin **Declarația** Mitropolitului greco-catolic Lucian Mureșan făcută în fața Papei Ioan Paul al II-lea – ianuarie 1998.

Sfântul Sinod, în ședința sa de lucru din 19 februarie 1998, a instituit o Comisie centrală pentru dialogul cu Biserica Greco-Catolică, dialog al cărui prim obiectiv era soluționarea litigiilor patrimoniale existente la nivel local între cele două părți. Două luni mai târziu, la insistențele repetate ale Sfântului Sinod, IPS Mitropolit Lucian va răspunde pozitiv, manifestând disponibilitatea ierarhiei greco-catolice de a participa, în sfârșit, la dialogul cu Comisia centrală propusă de Patriarhia Română. Din Comisii vor face parte ierarhi ai celor două Biserici, cunoscători ai situațiilor din teritoriu, la care se vor adăuga delegați ai Vaticanului și ai Patriarhiei Române, cu statut de invitați; uneori, motivată de condiții obiective, componența comisiilor a fost ușor modificată.

Acceptarea în mod oficial din partea părții catolice să participe la dialog constituie un pas important, o etapă nouă în relațiile ortodoxo-greco-catolice de la reînființarea acestui cult în anul 1989. Partea ortodoxă și-a exprimat speranța că toate divergențele de natură patrimonială își vor găsi rezolvarea în acest mod, arătând că *Legea Boilă* – votată în Senatul României în iunie 1997 și care propunea

„*restitutio in integrum*” – nu este și nu poate fi singura cale de soluționare a litigiilor patrimoniale existente între cele două Biserici.

Sfântul Sinod va arăta, în august 1998, că – în perspectiva începerii dialogului – între problemele care pot constitui teme pentru discuții este necesar să se urmărească principiile pe baza cărora să se deruleze dialogul.

Comisia ortodoxă a avut o primă întrunire pe data de 2 septembrie 1998, unde s-au formulat câteva principii de dialog:

1. Acceptarea dialogului ca singura cale de reconciliere între cele două Biserici: restituirea către Biserica Ortodoxă a locașurilor de cult ocupate cu forța; să înceteze ocuparea forțată a bisericilor; să se renunțe la acțiunile în justiție și la inițiativele legislative; să înceteze limbajul violent, acuzator și polemic în mass-media; să se renunțe la orice formă de prozelitism.
2. Se va ține seama de situația reală de pe teren: câte locașuri de cult au greco-catolicii în raport cu credincioșii lor (cedate de ortodocși, luate cu forța, construite din nou, în câte locuri fac slujiri alternative); câte bunuri imobiliare au primit de la stat și câte au primit ortodocșii.
3. După constatarea situației reale de pe teren, majoritatea va rămâne în Biserica ei, iar minoritatea va fi ajutată să-și construiască un nou lăcaș (în cazul greco-catolicilor: cu ajutorul Bisericii Romano-Catolice și a ortodocșilor);
4. Întrucât situațiile diferă de la caz la caz, dacă un număr semnificativ de enoriași greco-catolici existenți astăzi într-o localitate rurală solicită una din două biserici, se vor consulta credincioșii parohiei care le deține;
5. În orașe, existând puține biserici, ambele confesiuni își vor construi locașuri noi de închinare.

2. DIALOGUL DINTRE BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ ȘI BISERICA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA (GRECO-CATOLICĂ). ÎNTÂLNIRILE COMISIEI MIXTE DE DIALOG ORTODOX – GRECO-CATOLIC

2.1. PRIMA ÎNTÂLNIRE: 28 OCTOMBRIE 1998, BUCUREȘTI – PALATUL PATRIARHIEI ORTODOXE

Datorită situațiilor tensionate din unele localități, începerea dialogului de reconciliere dintre Biserica Ortodoxă Română și Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică) a fost un eveniment așteptat cu mult interes de către credincioșii ambelor Biserici.

Comisia mixtă a stabilit patru puncte de orientare pentru continuarea dialogului:

1. *„Dialogul fiind calea de reconciliere, el trebuie continuat într-un climat de sinceritate, respect reciproc și frățietate, renunțându-se la ocuparea cu forța a bisericilor, la acțiunile juridice sau legislative, la limbajul polemic din mass-media, precum și la orice formă de prozelitism.*
2. *Rezolvarea folosirii locașurilor de cult se va face prin dialog, analizând la nivel eparhial și parohial cazurile în care minoritatea nu are locaș de cult.*
3. *Până la următoarea ședință comună a Comisiilor de dialog, ierarhii ortodocși și greco-catolici din fiecare eparhie se vor întâlni și analiza pe plan local fiecare caz în parte, ținând seama de posibilitățile reale de rezolvare a problemelor, în consultare cu clerul și credincioșii; datele de pe teren vor fi prezentate la viitoarea ședință comună a Comisiilor de dialog, care va avea loc în ziua de 28 ianuarie 1999 la Blaj.*
4. *Acum este mare nevoie de instaurarea unui climat de încredere reciprocă la nivel de Episcopie, cler și credincioși, astfel ca episcopii care poartă dialogul să fie sprijiniți de preoții și credincioșii pe care îi reprezintă în această lucrare de reconciliere”.*

Prima întrunire dintre cele două Comisii s-a încheiat cu speranța că situația complicată care există pe teren între cele două Biserici cu privire la disputele patrimoniale își poate găsi rezolvarea numai în spiritul bune înțelegeri și a păcii cu ajutorul lui Dumnezeu.

2.2. CEA DE A DOUA ÎNTÂLNIRE: 28 IANUARIE 1999, BLAJ – MITROPOLIA GRECO-CATOLICĂ

Ținându-se seama că în marea majoritate a Bisericilor foste unite se închină credincioși foști uniți, care astăzi sunt și se declară ortodocși, și, pe de altă parte, că încă mai există comunități minoritare unite care nu dispun de locașuri de cult, partea ortodoxă s-a obligat să recunoască *de facto* că cele peste 100 de locașuri de cult, care în 1989 se aflau în posesia comunităților ortodoxe și care acum se află în posesia și folosința comunităților greco-catolice, să rămână astfel în continuare, indiferent de modul în care au fost obținute, și să nu alcătuiască pe viitor obiectul unor revendicări din partea ortodoxă.

Comisia greco-catolică a adus din nou în discuție ca, în parohiile unde există două biserici și una a aparținut cultului greco-catolic, să se analizeze posibilitatea de a se oferi, acolo unde există comunități greco-catolice, unul din locașurile de cult. Partea ortodoxă a arătat că acest lucru nu poate să fie făcut fără consensul credincioșilor din localitățile respective. Comisia catolică a solicitat încă o dată retrocedarea Catedralelor din Baia Mare și Oradea. Comisia ortodoxă a arătat că acest lucru nu este posibil, cel puțin deocamdată, deoarece, pe lângă faptul că s-ar ignora legile sus amintite, situația nu corespunde realității de drept, prin retrocedare lăsându-se pe dinafară mii de credincioși ortodocși în favoarea câtorva zeci de familii greco-catolice, pentru care s-ar putea găsi o altă soluție.

S-a căzut de acord să se constituie comisii locale la nivelul fiecărei Episcopii, pentru ca astfel dialogul să continue și la nivel local.

Un subiect important al discuțiilor l-a constituit preconizata vizită a Papei Ioan Paul II în România.

2.3. ÎNTÂLNIREA A TREIA: 10 IUNIE 1999 – MÂNĂSTIREA ORTODOXĂ RÂMEȚ/ALBA

Un eveniment deosebit pentru Biserica Ortodoxă Română l-a constituit vizita Sanctității Sale Papa Ioan Paul II în România, în perioada 7-9 mai 1999. Este pentru prima dată în istorie, după Schisma de la 1054, când un papă vine în vizită oficială pe teritoriul canonic al unei țări majoritar ortodoxe, la invitația șefului Bisericii respective.

Prea Fericitul Părinte Patriarh Teoctist declara, la întâlnirea sa cu Pontiful Roman: „*Nădăjduim ca vizita Sanctității Voastre în România să se constituie într-un imbold pozitiv pentru dialogul deja aducător de roade angajat de Biserica noastră cu Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică) din România*”.⁹

În răspunsul său Suveranul Pontif a afirmat: „*Am urmărit cu mare interes lucrările Comisiei mixte a Bisericii Ortodoxe Române și Bisericii Greco-Catolice, cu privire la chestiunile amintite (restituirea bunurilor). Cu toate dificultățile, nu există nici o îndoială că această Comisie a avut un rol pozitiv. Formulez cele mai vii urări, ca ambele părți să se străduiască să trateze mai departe problema prin dialog sincer și respectuos și sper ca această vizită a mea să poată aduce o contribuție ulterioară acestei căi de dialog fratern în adevăr și caritate.*”¹⁰

Întâlnirea de la Râmeț s-a desfășurat într-un climat spiritual inspirat, evident, de evenimentul vizitei Sanctității Sale Papa Ioan Paul II în România, aspect subliniat de ambele părți.

În partea a doua a întrunirii s-a făcut bilanțul dialogului practic, pe teren, al comisiilor locale. Au fost menționate pe nume localitățile în care problemele legate de locașurile de cult și de casele parohiale s-au rezolvat între timp, dar și cazurile unde nu s-a realizat nici un progres. Partea ortodoxă a subliniat că este foarte greu de găsit soluții practice și rapide pentru rezolvarea problemelor existente și a arătat că nu preoții sunt de vină în revendicările patrimoniale, ci, așa cum s-a mai subliniat cu alte ocazii, locașurile de cult nu aparțin preoților, ci credincioșilor. Ortodocșii au mai arătat că este nevoie să fie construite noi locașuri de cult, mai ales la orașe, de către partea greco-catolică, deoarece credincioșii majoritari ortodocși dintr-o anumită parohie nu vor putea să fie convinși să cedeze biserica, chiar dacă ea a fost înainte de 1948 greco-catolică. S-a menționat că slujirea alternativă în aceeași biserică nu este o soluție ideală, ci una provizorie, până se vor construi noi biserici; situația din teren demonstrează că slujirea alternativă a dus la creșterea tensiunii între credincioșii celor două Biserici.

2.4. ÎNTÂLNIREA A PATRA: 4 NOIEMBRIE 1999 – ORADEA, SEMINARUL TEOLOGIC GRECO-CATOLIC

Cele două Comisii au ajuns la concluzia că, pentru a se face pași înainte pe calea apropierii și pentru a avea o platformă stabilă în întâlnirile ulterioare, este necesar să se stabilească principiile care să

contribuie la continuarea în spirit constructiv a dialogului. În acest sens, partea ortodoxă a propus ca „*Documentul de la Balamand, semnat de ambele părți, prin Comisia mixtă internațională Ortodoxă și Catholică, să stea la baza dialogului dintre cele două Biserici*”.¹¹

Ambele părți au fost de acord că rezolvarea disputelor patrimoniale pe calea dialogului, și nu prin intermediul instanțelor de judecată, este calea prioritară care poate duce la stingerea conflictelor. Partea ortodoxă a subliniat din nou că soluția cea mai bună pentru soluționarea conflictelor este construcția de noi locașuri de cult; în acest sens, și-a arătat disponibilitatea ca, în limita posibilităților, să ajute comunitățile greco-catolice să-și construiască locașurile de cult de care au nevoie. La fel și partea catolică a arătat că ea este dispusă ca în localitățile în care Biserica Ortodoxă va retroceda locașul de cult solicitat, să ajute comunitatea ortodoxă să-și construiască un nou locaș de cult.

Membrii Comisiei greco-catolice nu au renunțat însă la cererile de retrocedare, solicitând din nou restituirea bisericilor-catedrale, a bisericilor protopopiale, în localitățile unde se găsesc două biserici una să fie restituită, iar în localitățile unde există o singură biserică să se slujească alternativ. Partea ortodoxă, după discuții aprinse, a arătat că nu este de acord cu cele solicitate de partea greco-catolică, întrucât în problema retrocedărilor trebuie respectată dorința credincioșilor din comunitatea respectivă, care au întreținut locașurile foste greco-catolice după trecerea lor în posesia ortodoxă.

2.5. ÎNTÂLNIREA A CINCEA: 28 SEPTEMBRIE 2000 – MÂNĂSTIREA ORTODOXĂ SĂMBĂTA DE ȘUS/BRAȘOV

Dacă primele patru întâlniri s-au desfășurat într-un interval de timp de un an (octombrie 1998 – noiembrie 1999), începând cu cea de a cincea întâlnire comisiile de dialog ale celor două Biserici românești se vor întâlni doar o dată pe an.

S-a concluzionat că, după un an de la ultima întâlnire, se poate constata o „*îmbunătățire a climatului care domnește între cele două Biserici*”. S-a pus în prim plan modul constructiv al participării clerului și credincioșilor celor două părți la detensionarea relațiilor din localitățile unde există dispute patrimoniale în urma reînființării vechilor parohii greco-catolice, prin acorduri comune încheiate la nivel local privind slujirea alternativă sau schimburi imobiliare, dar mai ales prin construirea ori amenajarea de noi locașuri de cult, fie de către partea ortodoxă, fie de cea catolică.

Evident, alături de aceste realizări importante rămân o serie de neîmpliniri, cum ar fi procesele din instanțele de judecată și ocuparea prin forță a unor locașuri de cult.

S-a subliniat faptul că rezolvarea tuturor problemelor patrimoniale este o problemă de durată, motiv pentru care se recomandă următoarele: retrocedarea, unde este cazul, de biserici prin buna înțelegere apelându-se la Comisiile locale de dialog; construcția de noi biserici de către ambele părți; slujirea alternativă în mod excepțional, pe o perioadă determinată, până la construirea de noi biserici.

2.6. ÎNTÂLNIREA A ȘASEA: 27 SEPTEMBRIE 2001 – LUGOJ, EPISCOPIA GRECO-CATOLICĂ

Comisia a constatat că, drept urmare a întâlnirilor Comisiilor locale de dialog la nivelul episcopiiilor, s-a ajuns la restituirea unor locașuri de cult către partea greco-catolică.

Partea ortodoxă a subliniat faptul că în toate întâlnirile dintre cele două părți nu s-au pus în discuție decât disputele de natură patrimonială, motiv pentru care a propus „*diversificarea acestui dialog prin abordarea în comun și a unor aspecte de natură socială și culturală*”.

Partea greco-catolică a solicitat ca dialogul să se concretizeze prin mai multă bunăvoință și generozitate la nivelul Comisiilor locale, menținându-și totodată aceleași revendicări ca și la întâlnirile precedente. Ierarhii celor două Biserici românești au fost chemați să contribuie la detensionarea situațiilor excepționale ce se pot ivi la nivel local între cele două comunități, prin îndemnarea preoților și credincioșilor la înțelegere și armonie, respectându-se pe deplin opțiunea confesională a credincioșilor, fără presiuni din partea clericilor sau credincioșilor celor două părți.

2.7. ÎNTÂLNIREA A ȘAPTEA: 1 OCTOMBRIE 2002 – ARAD, EPISCOPIA ORTODOXĂ

Lucrările Comisiei mixte de dialog au fost deschise de președintele Comisiei ortodoxe IPS Bartolomeu Anania, Arhiepiscop al Vadului Feleacului și Clujului, care a subliniat importanța

raportului direct și deschis între ierarhii celor două Biserici și prin inițiative locale, dând exemplul în acest sens dialogul local inițiat în eparhia pe care o păstorește și care a dat roade benefice pentru ambele părți.

Partea greco-catolică a arătat că, dată fiind situația conflictuală din anumite localități, în situația în care se constată lipsa dorinței de dialog din partea părții ortodoxe, atunci partea catolică își rezervă dreptul de a apela la forurile de judecată interne și internaționale.

A fost readusă în discuție slujirea alternativă și problema retrocedării catedralelor din Oradea și Baia Mare, a bisericii Sfântul Vasile cel Mare din București, a unor biserici protopopiale, precum și a unor biserici nefolosite sau închise. Partea catolică a cerut, de asemenea, ca în situațiile în care instanțele de judecată au recunoscut prin sentință dreptul de proprietate al Bisericii Greco-Catolice asupra bisericii și casei parohiale, partea ortodoxă să respecte deciziile instanțelor judecătorești și să restituie aceste bunuri în posesia părții catolice.

Partea ortodoxă a subliniat că rolul dialogului este găsirea unor soluții concrete care să ducă la concilierea dintre cele două Biserici românești, dar, din păcate, nu este în măsură să decreteze retrocedarea nici unei biserici, acestea aparținând, conform legislației bisericești ortodoxe, comunității parohiale; drept urmare, poziția Bisericii Ortodoxe este „respectarea voinței credincioșilor majoritari, când este vorba de cedarea bisericilor de orice categorie”.

2.8. CEA DE A OPTA ÎNTÂLNIRE: 23 SEPTEMBRIE 2003 – BAI A MARE, EPISCOPIA GRECO-CATOLICĂ

S-au trecut în revistă rezultatele comisiilor de dialog locale, constatându-se că, în urma acestor întruniri, au fost soluționate unele cereri de retrocedare ale Bisericii Greco-Catolice. Cu toate acestea, procesele în curs de desfășurare și refuzul unui dialog pașnic în spiritul adevărului și realității constituie o piedică destul de serioasă în soluționarea conflictelor existente în unele localități.

Cu toate că și-a exprimat dorința continuării dialogului, partea greco-catolică și-a menținut aceeași poziție ca și la întâlnirile precedente, solicitând din nou retrocedarea catedralelor episcopale, a bisericilor protopopești, iar acolo unde există două biserici, una ortodoxă și una care a fost greco-catolică, lăcașul greco-catolic să fie restituit proprietarilor de drept, adică Bisericii Unite.

La rândul ei, partea ortodoxă și-a menținut poziția exprimată în repetate rânduri, de respectare a legislației existente, respectiv a art. 3 din *Decretul-Lege nr. 126/1990*, și orice retrocedare să se facă numai „ținând seama de dorința credincioșilor din comunitățile care dețin aceste bunuri”.

3. ÎNCETAREA DIALOGULUI DE RECONCILIERE ORTODOXO–GRECO-CATOLIC

La ultima întâlnire, membrii celor două părți și-au exprimat dorința ca dialogul să continue pe mai departe, și chiar s-a stabilit ca următoarea întâlnire să aibă loc pe data de 28 septembrie 2004, la sediul Arhiepiscopiei Ortodoxe a Vadului, Feleacului și Clujului. Din păcate, însă, atitudinea ireconciliabilă a părții greco-catolice în revendicarea patrimoniului său cultic, manifestată prin uzarea tuturor mijloacelor posibile interne și internaționale, va determina pe ierarhii Mitropoliei Ardealului, ca în Sinodul Mitropolitan din 26 februarie 2004, ținut la Mănăstirea Sâmbăta de Sus, să analizeze atent evoluția relațiilor ortodoxo–greco-catolice din Transilvania de la prima întâlnire a Comisiei mixte de dialog și să hotărască următoarele:

„Cerem partenerilor uniți ca, fie la apropiata Conferință Națională a Episcopilor Catolici din România, fie la viitoarea noastră întâlnire din 28 septembrie 2004 în cadrul Dialogului, să se pronunțe ferm pentru una din cele două opțiuni posibile: DIALOGUL sau JUSTIȚIA. Dacă optează pentru dialog, ambele părți se obligă să-și retragă imediat toate acțiunile în justiție; dacă optează pentru acțiuni în justiție, înseamnă că au renunțat la dialog. Noi vom accepta pe oricare din acestea două, deși, din punctul nostru de vedere nu dorim întreruperea dialogului”.

Trei luni mai târziu, pe 26 mai 2004, la Satu Mare, episcopii catolici latini și orientali participanți la Conferința Episcopilor Catolici din România au pus în discuție realizările și nerealizările dialogului ortodoxo–greco-catolic, precum și Hotărârea Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Ardealului, exprimându-și încrederea în justiția țării, care „în ciuda oamenilor care o alcătuiesc, poate deveni

totuși o instituție mereu mai credibilă în Stat". Afirmția a fost catalogată de către partea ortodoxă ca un vot de neîncredere acordat nu numai Dialogului, ci și Bisericii Ortodoxe Române.

Drept urmare, Sinodul Mitropolitan al Mitropoliei Ardealului, întrunit la 16 iunie în ședință extraordinară la București, în Palatul Patriarhiei, a hotărât:

„Constatăm cu părere de rău că, folosindu-se de un limbaj ambiguu, Biserica Greco-Catolică nu răspunde la propunerea noastră de a continua dialogul, renunțându-se la procese; așteptăm, totuși, din partea Bisericii Greco-Catolice, să-și precizeze punctul de vedere cu privire la continuarea dialogului, în lumina celor prezentate de noi la 26 februarie 2004; următoarea întâlnire din cadrul dialogului nostru urmează să aibă loc după ce Biserica Greco-Catolică se va pronunța limpede asupra punctului nostru de vedere”.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în ședințele sale de lucru desfășurate în perioada 16-26 iunie 2004, a constatat *„o evoluție din ce în ce mai ineficace a dialogului, în pofida eforturilor Bisericii Ortodoxe Române de a statornici o relație normală cu Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică), deoarece aceasta refuză și alte dimensiuni (culturale, sociale) propuse de partea ortodoxă, care ar putea impulsiona dialogul la nivel central și local, motivând întotdeauna că preoții și credincioșii greco-catolici nu au destule locașuri de cult, limitându-se mereu în întâlnirile de dialog la probleme patrimoniale și de restituire a locașurilor de cult”.*

În urma celor constatate, Sfântul Sinod a aprobat în unanimitate propunerile Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Ardealului, consemnate în cele două procese-verbale amintite, în care continuarea pe viitor a dialogului este condiționată de precizarea unei poziții ferme față de una dintre cele două opțiuni posibile: Dialogul sau Justiția.

* * *

Din nefericire, discuțiile din cadrul comisiilor mixte s-au cantonat tot pe terenul revendicărilor patrimoniale, nefiind în stare să se ridice la o măsură duhovnicească mai înaltă. Totuși, faptul că cele două Biserici s-au întâlnit, că numeroase situații litigioase s-au rezolvat, este un pas făcut înainte. Apelul pe care, în multe situații, greco-catolicii îl fac la instanțele judecătorești încetinește acest dialog frățesc, singurul îndreptățit să rezolve situațiile de neînțelegere. Este clar că greco-catolicii, așa puțini cum sunt, au și ei dreptul de a se ruga într-o biserică. Dar la această soluție trebuie să se ajungă în urma unui dialog real, deschis și constructiv. Iar acolo unde nu sunt biserici suficiente, situația se va rezolva prin construirea altora noi.

Realizările în privința raporturilor dintre Biserica Ortodoxă Română și Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică) se văd în acceptarea de către partea greco-catolică a participării la dialogul inițiat de către partea ortodoxă, ajungându-se la concluzia comună că problemele divergente nu pot fi rezolvate nici prin tribunale, nici de către Guvern, și nici din exteriorul țării, ci doar la masa tratativelor. Nerealizările sunt multe și încă se mai resimt, mai ales în spiritul necreștin prin care se încearcă acapararea de credincioși într-un mod cu totul concurențial din sânul Bisericii Ortodoxe și de ocuparea locașurilor de cult cu forța, în acțiunile de denigrare a Bisericii Ortodoxe Române în mass-media românească și internațională, în acțiunile legislative introduse în mod anacronic, în acțiunile și procesele aflate încă pe rol în tribunalele din țară, și mai ales în acțiunile vădite de destabilizare a țării în pragul intrării României în Uniunea Europeană.

V. BISERICI AJUNSE ÎN POSESIA GRECO-CATOLICILOR: PRIN DIALOG, PRIN OCUPARE FORȚATĂ ȘI PRIN JUSTIȚIE

Potrivit recensământului populației României din anul 2002, ortodocșii sunt în număr de 18.817.975 de suflete, adică 86,79%, iar greco-catolicii reprezintă 191.556 suflete, respectiv 0,88% (vezi cap. II, pag. 5).

La acest număr de credincioși, Biserica Ortodoxă Română dispune de 14.574 de biserici¹², respectiv 1291 credincioși la o biserică. Biserica Română Unită cu Roma are în proprietate 378 de biserici, respectiv 507 credincioși la o biserică.

Biserica Greco-Catolică dispune așadar de 378 de biserici, dintre care 152 au fost preluate, după 1989, de la ortodocși: 69 prin dialog, 67 prin ocupare abuzivă, 7 prin instanțele judecătorești, iar în 9 biserici se slujește alternativ. De asemenea, Biserica unită și-a construit 172 de biserici noi, iar 54 se află în construcție; acestora li se adaugă cele aproximativ 108 capele.

Potrivit acestor date, Biserica Greco-Catolică este favorizată, în detrimentul Bisericii Ortodoxe Române, nu numai în ce privește numărul locașurilor de cult, ci și în privința contribuțiilor de la stat, pentru salarizarea preoților. Astfel, Biserica Ortodoxă are 10.068 de preoți încadrați, respectiv un preot la 1.869 de credincioși, iar Biserica Greco-Catolică are 700 de preoți încadrați, respectiv un preot la 274 de credincioși.

VI. SITUAȚIA ACTUALĂ A BISERICILOR GRECO-CATOLICE

Biserica Greco-Catolică și-a dat seama despre importanța construirii de noi locașuri de cult în care să fie oficiate serviciile religioase, fapt care a condus la apariția bisericilor noi, majoritatea construite și târnosite după anul 2000.

După datele pe care le avem la dispoziție¹³, astăzi Biserica Română Unită cu Roma are 172 de biserici noi, 54 de biserici în construcție și 108 capele¹⁴ (pentru detalii, vezi **anexele 2 și 3**).

Situația pe mitropolii ortodoxe a noilor biserici greco-catolice se prezintă astfel:

1. Mitropolia Ardealului – 9 biserici noi, 3 capele;
2. Mitropolia Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului – 152 biserici noi, 48 în construcție, 103 capele;
2. Mitropolia Banatului – 10 biserici noi, 2 în construcție, o capelă;
3. Mitropolia Olteniei – 3 biserici în construcție;
4. Mitropolia Munteniei – o biserică în construcție, o capelă;
5. Mitropolia Moldovei – o biserică nouă.

Situația pe Eparhiile ortodoxe se prezintă astfel:

1. Eparhia Maramureșului – 64 biserici noi, 10 în construcție, 8 capele
2. Eparhia Clujului – 33 biserici noi, 13 în construcție, 68 capele
3. Eparhia Alba Iuliei – 29 biserici noi, 13 în construcție, 20 capele
4. Eparhia Oradiei – 26 biserici noi, 11 în construcție, 7 capele
5. Eparhia Sibiului – 6 biserici noi, una în construcție, 3 capele
6. Eparhia Caransebeșului – 6 biserici noi
7. Eparhia Aradului – 4 biserici noi, o capelă
8. Eparhia Covasnei – 3 biserici noi
9. Eparhia Iașilor – o biserică nouă
10. Eparhia Timișoarei – 2 biserici în construcție
11. Eparhia Craiovei – o biserică în construcție
12. Eparhia Râmnicului – o biserică în construcție
13. Eparhia Slatinei – o biserică în construcție
14. Eparhia Bucureștilor – o biserică în construcție
15. Eparhia Dunării de Jos – o capelă.

Pentru o viziune și mai clară, prezentăm și situația pe județe, privitoare la noile biserici greco-catolice:

1. Cluj – 21 biserici noi, 9 în construcție, 49 capele = 79
2. Maramureș – 43 biserici noi, 5 în construcție, 4 capele = 52
3. Bistrița-Năsăud – 12 biserici noi, 4 în construcție, 19 capele = 35
4. Mureș – 16 biserici noi, 8 în construcție, 10 capele = 34
5. Satu-Mare – 21 biserici noi, 5 în construcție, 4 capele = 30
6. Alba – 13 biserici noi, 5 în construcție, 10 capele = 28

7. Sălaj – 10 biserici noi, 6 în construcție, 7 capele = 23
8. Bihor – 16 biserici noi, 5 în construcție = 21
9. Caraș Severin – 6 biserici noi = 6
10. Brașov – 3 biserici noi, una în construcție, 2 capele = 6
11. Sibiu – 3 biserici noi, o capelă = 4
12. Hunedoara – 3 biserici noi, o capelă = 4
13. Harghita – 3 biserici noi = 3
14. Timiș – 2 biserici în construcție = 2
15. Arad – o biserică nouă = 1
16. Neamț – o biserică nouă = 1
17. Dolj – o biserică în construcție = 1
18. Vâlcea – o biserică în construcție = 1
19. Olt – o biserică în construcție = 1
20. Prahova – o biserică în construcție = 1
21. Brăila – o capelă = 1.

În celelalte județe ale României nu există biserici greco-catolice nou construite sau aflate în construcție.

Din cele prezentate aici se poate constata că Biserica Unită cu Roma are un număr suficient de locașuri de cult pentru oficierea serviciilor religioase. Această stare de lucruri ne îndreptățește să afirmăm că pretențiile pentru alte retrocedări de biserici nu se justifică, ceea ce înseamnă că dialogul dintre cele două Biserici este de dorit să fie reluat, prin renunțarea la acțiunile judecătorești.

* * *

Urmărind datele de mai sus, se poate constata cu ușurință că problema patrimonială nu este nici pe departe una majoră pentru Biserica Unită din România. Principala problemă cu care aceasta se confruntă este una de identitate, provocată de șocurile tragice prin care a trecut, viața sa de peste 40 de ani în catacombă în timp lumea trecea prin schimbări decisive, schimbări la care ea nu a fost martor direct, dar în care a fost automat antrenată. Biserica Unită de după 1990 trăiește cu teama de a nu fi încă o dată asimilată de Biserica Ortodoxă, ceea ce a condus-o la tendința de individualizare pe următoarele căi: 1. asimilarea rapidă a formelor de cult din ritul latin; 2. o istorie revanșardă, cu acuzarea excesivă a Bisericii Ortodoxe, văzută aproape ca o întruchipare a răului; o privire întoarsă spre trecut și raportarea prezentului la acesta, în detrimentul perspectivei asupra viitorului; 3. exaltarea meritelor Bisericii Unite în dezvoltarea culturală a poporului român, „confiscarea” unor idei, precum iluminismul și latinitatea, denigrarea spiritualității bizantine, slave etc., cu exaltarea celei latine.

Biserica Unită nu a respectat nici măcar dispozițiile Romei în acest sens, ajungând până acolo încât a respins **Documentul de la Balamand** (1993), semnat și recunoscut de Biserica Romano-Catolică. E adevărat însă că, prin acest **Document**, Biserica Catolică recunoaște că uniația nu a fost în istorie decât o încercare a Romei de a face prozelitism printre ortodocși, metodă perimată și ineficientă de unire a celor două Biserici.

La un an de la vizita sa în București, în 7 mai 2000, Papa Ioan Paul al II-lea i-a adresat Bisericii Greco-Catolice din România o scrisoare prin care îi îndemna pe uniții din România la receptarea în totalitate a hotărârilor Conciliului Vatican II și la însușirea spiritului acestui Conciliu.

Sub auspiciile acestor evenimente a continuat, chiar și formal, dialogul început în 1999 între Biserica Ortodoxă Română și Biserica Unită, pe unica temă a proprietății asupra locașurilor de cult. Entuziasmul este mult diminuat față de început, însă noua generație de ierarhi ai Bisericii Unite abordează un ton și un limbaj diferit față de generația precedentă, axându-se pe valoarea Bisericii Unite ca o componentă europeană a culturii române.

Numai prin însușirea și de către Biserica Greco-Catolică a ecumenismului Bisericii Catolice, cele două Biserici românești vor putea coexista și conlucra real pentru viitorul comun al românilor în contextul integrării europene.

Mai nou, prin noul statut de autonomie pe care Biserica Catolică i l-a acordat Bisericii Greco-Catolice din România, e de văzut dacă aceasta din urmă va adopta o atitudine mai realistă față de problemele patrimoniale. Deocamdată, atmosfera nu e ideală, dar nici nu trebuie dramatizată. În dimineața zilei de 24 decembrie 2005, Arhiepiscopul Ortodox al Clujului, Bartolomeu Anania, a fost bucuros să-l primească în reședința sa pe Episcopul Greco-Catolic de Cluj-Gherla, Florentin Crihălmeanu, în fruntea unei cete de seminarisți care i-au cântat colinde de Crăciun.

NOTE

1 Keith Hitchins, *Români. 1774-1866*, ediția a II-a, traducere din engleză de George G. Potra și Delia Răzdolescu, București, Humanitas, 2004, p. 249.

2 Ștefan Pascu, *Unirea unei părți a românilor cu Biserica Catolică*, în C. Daicoviciu, Șt. Pascu, V. Cheresteșiu, T. Morariu, *Din istoria Transilvaniei*, 1960, p. 154-155.

3 Silviu Dragomir, *Români din Transilvania și unirea cu Biserica Romei. Documente apocrife privitoare la începuturile unirii cu catolicismul roman (1697-1701)*, în rev. "Biserica Ortodoxă Română" nr. 9-10, sept.-oct. 1962, republicat în extras de editura Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Vadului, Feleacului și Clujului, 1990, p. 28.

4 Silviu Dragomir, *Istoria dezrobirii religioase a românilor din Ardeal în secolul XVIII*, vol. I, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 2002, p. 69.

5 Decretul-lege nr. 126/1990, privind unele măsuri referitoare la Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică); Legea nr. 18/1991 privind fondul funciar; Legea nr. 103/1992 privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult; Legea nr. 16/1994 -legea arendării; Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea Statului; Legea nr. 7/1996 – legea cadastrului și a publicității imobiliare; Legea nr. 18/1996 privind paza obiectivelor, bunurilor și valorilor; Legea nr. 1/2000 privind reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și a celor forestiere, solicitate potrivit Legii nr. 18/1991 și a Legii nr. 167/1997; Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național; Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989; Legea nr. 501/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor imobile care au aparținut cultelor religioase; Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și Justiției, precum și unele măsuri adiacente; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase.

6 În articolul 37 se stipulează următoarele:

„Dacă cel puțin 10 % din numărul credincioșilor comunității locale a unui cult trec la alt cult, comunitatea locală religioasă a cultului părăsit pierde de drept o parte din patrimoniul său, proporțională cu numărul credincioșilor care au părăsit-o și această parte proporțională se strămută tot de drept în patrimoniul comunității locale a cultului adoptat de noii credincioși.

Dacă cei care părăsesc comunitatea locală alcătuiesc majoritatea, biserica (locașul de închinare, casa de rugăciuni), cum și edificiile anexe, aparțin de drept comunității locale în proporția arătată la aliniatul precedent.

„Dacă cei trecuți de la un cult la altul reprezintă cel puțin 75 % din numărul credincioșilor comunității locale a cultului părăsit, întreaga avere se strămută de drept în patrimoniul comunității locale a cultului adoptat, cu drept de despăgubire pentru comunitatea locală părăsită, proporțional cu numărul celor rămași, fără a se socoti biserica (locașul de închinare, casa de rugăciuni) și edificiile anexe; această despăgubire va fi plătită în termen de 3 ani de la stabilirea ei”.

Acest articol este menit să reglementeze situația juridică a bunurilor comunităților locale care s-ar diviza prin trecerea membrilor lor de la o confesiune la alta și totodată de a preîntâmpina situațiile tensionate generate de revendicările patrimoniale, fie din partea comunității la care s-a făcut trecerea, fie din partea comunității rămase.

7 În Scrisoarea adresată Papei Ioan Paul al II-lea în 8 iulie 1993, Episcopul greco-catolic de Cluj-Gherla George Guțiu afirma: *„Biserica Română Unită cu Roma, Greco-Catolică nu acceptă nimic din textele de la Rhodos, Freising, Arricia și Balamand, și declară nule semnăturile pe aceste texte” – Scrisoare către Înaltul Pontif, Papa Ioan Paul II, în “Viața Creștină” nr. 20/1993, p.1.*

8 Pentru o mai bună clarificare, redăm din cuvântarea Papei: *„Știm că unele impedimente mai creează dificultăți spre deplina și vizibila frăție dintre creștini, atât de necesară, totuși, pentru a da mărturie pentru Evanghelie. În această privință am avut ocazia să afirm: trebuie să fie convingerea tuturor că și în aceste cazuri de neînțelegeri de ordin mai curând contingent și practic, dialogul este instrumentul cel mai potrivit pentru a angaja o discuție frățească, orientată spre rezolvarea problemelor în discuție”.* – Papa Ioan Paul al II-lea, *Scrisoare către episcopii continentului european asupra raporturilor dintre catolicism și ortodoxie, în noua situație a Europei Centrale și de Răsărit* (în italiană), în „Osservatore Romano” 22.01.1994, p. 5. Vezi și articolul „Sfântul Părinte se pronunță pentru dialog”, în „Renașterea” nr. 2/1994.

9 „Discursul Patriarhului Teoctist în fața Papei Ioan Paul II, cu prilejul vizitei acestuia la București, 8 mai 1999”, în vol. *Vizita apostolică a lui Ioan Paul II în România, 7-8-9 mai 1999*, Roma, 1999, p. 21.

10 „Discursul Papei Iona Paul II în fața Patriarhului Teoctist și a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, la Palatul Patriarhal, 8 mai 1999”, ibidem, p. 20.

11 „A IV-a întâlnire a Comisiei mixte de dialog ortodox-greco-catolic, 4 noiembrie 1999. Comunicat”, Oradea, Seminarul Teologic Român Unit, p. 1 (manuscris).

12 Sunt incluse aici și bisericile mănăstirești, capelele și paraclisele.

13 Informațiile despre bisericile greco-catolice nou construite ne-au parvenit de la toate eparhiile din cuprinsul Patriarhiei Române, documente care se află în arhiva Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Vadului, Feleacului și Clujului. Pentru situația celor din cadrul Eparhiei Clujului am folosit și lucrarea „*Șematismul Eparhiei de Cluj-Gherla Claudiopoli-Armenopoli, la 150 de ani de la întemeiere*”, Cluj-Napoca, Editura Viața Creștină, 2003, 171 p.

14 Prin termenul de „capele” înțelegem spațiile improvizate pentru săvârșirea cultului divin în case particulare sau în alte imobile, motiv pentru care numărul prezentat este relativ.

ANEXA NR. 1

SITUAȚIA STATISTICĂ A CREDINCIOȘILOR ORTODOCȘI ȘI GRECO-CATOLICI DIN ROMÂNIA, CONFORM REZULTATELOR RECENSĂMÂNTULUI DIN IANUARIE 1992, RESPECTIV MARTIE 2002

Anul	Totalul populației României	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	22.810.035	19.802.385	86,8%	223.327	0,98%
2002	21.680.974	18.817.975	86,79%	191.556	0,88%

MITROPOLIA MUNTENIEI ȘI DOBROGEI

ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

MUNICIPIUL BUCUREȘTI

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	2.354.510	2.272.940	96,5%	10.113	0,4%
2002	2.226.457	1.850.414	83,1%	7.733	0,3%

JUDEȚUL ILFOV – ÎNFIINȚAT ÎN 1996

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
2002	300.123	289.882	96,5%	175	0,05%

JUDEȚUL PRAHOVA

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	874.349	854.463	97,7%	701	0,08%

2002	829.945	806.832	97,2%	579	0,06%
------	---------	---------	-------	-----	-------

TOTAL GENERAL PE EPARHIE

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	3.228.859	3.127.403	96,8%	10.814	0,3%
2002	3.356.525	2.947.127	87,8%	8.487	0,2%

ARHIEPISCOPIA TÂRGOVIȘTEI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL DÂMBOVIȚA

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	562.041	550.843	98%	147	0,02%
2002	541.763	525.792	97%	115	0,02%

ARHIEPISCOPIA TOMISULUI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL CONSTANȚA

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	748.769	682.347	91,1%	801	0,1%
2002	715.151	648.986	90,7%	589	0,08%

JUDEȚUL TULCEA

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	272.997	247.007	91,1%	99	0,03%
2002	256.492	237.022	92,4%	92	0,03%

TOTAL GENERAL PE EPARHIE

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	1.021.766	929.354	90,9%	900	0,08%
2002	971.643	886.008	91,1%	681	0,07%

EPISCOPIA ARGEȘULUI ȘI MUSCELULUI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL ARGEȘ

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	681.206			227	0,03%
2002	652.625	640.808	98,1%	213	0,03%

EPISCOPIA BUZĂULUI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL BUZĂU

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	516.961	512.595	99,1%	70	0,01%
2002	496.214	490.830	98,9%	86	0,01%

JUDEȚUL VRANCEA

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	393.408	384.155	97,6%	63	0,01%
2002	387.632	377.032	97,2%	43	0,01%

TOTAL GENERAL PE EPARHIE

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	910.369	896.750	98,5%	133	0,01%

2002	883.846	867.862	98,1%	129	0,01%
------	---------	---------	-------	-----	-------

EPISCOPIA DUNĂRII DE JOS ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL GALAȚI

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	641.011	630.632	98,3%	291	0,04%
2002	619.556	608.392	98,1%	208	0,03%

JUDEȚUL BRĂILA

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	392.031	386.509	98,5%	140	0,03%
2002	373.174	365.978	98%	168	0,04%

TOTAL GENERAL PE EPARHIE

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	1.033.042	1.017.141	98,4%	431	0,04%
2002	992.730	974.370	98,1%	376	0,03%

EPISCOPIA ȘLOBOZIEI ȘI CĂLĂRAȘILOR ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL IALOMIȚA

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	306.145	303.918	99,2%	50	0,01%
2002	296.572	292.055	98,4%	62	0,01%

JUDEȚUL CĂLĂRAȘI

Anul	Total populație	Ortodoxi	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	338.804	336.232	99,2%	53	0,01%
2002	324.617	320.740	98,8%	51	0,01%

TOTAL GENERAL PE EPARHIE

Anul	Total populație	Ortodoxi	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	644.945	640.150	99,2%	103	0,01%
2002	621.189	612.795	98,6%	113	0,01%

EPISCOPIA ALEXANDRIEI ȘI TELEORMANULUI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL TELEORMAN

Anul	Total populație	Ortodoxi	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	483.840	472.997	97,7%	59	0,01%
2002	436.025	424.233	97,2%	55	0,01%

EPISCOPIA GIURGIULUI

JUDEȚUL GIURGIU

Anul	Total populație	Ortodoxi	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	313.352	309.803	98,8%	68	0,02%
2002	297.859	293.531	98,5%	98	0,03%

MITROPOLIA MOLDOVEI ȘI BUCOVINEI

ARHIEPISCOPIA IAȘILOR ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL IAȘI

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	811.342	757.285	93,3%	465	0,05%
2002	816.910	756.028	92,5%	76	0,09%

JUDEȚUL BOTOȘANI

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	461.305	446.077	96,7%	93	0,02%
2002	452.834	432.115	95,4%	382	0,08%

JUDEȚUL NEAMȚ

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	578.420	501.754	86,7%	336	0,05%
2002	554.516	480.324	86,6%	382	0,06%

TOTAL GENERAL PE EPARHIE

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	1.851.067	1.705.116	92,1%	894	0,04%
2002	1.824.260	1.668.467	91,4%	458	0,02%

ARHIEPISCOPIA SUCEVEI ȘI RĂDĂUȚILOR ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL SUCEAVA

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	701.830	635.623	90,5%	1424	0,2%
2002	688.435	608.479	88,3%	1655	0,2%

EPISCOPIA ROMANULUI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL BACĂU

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	737.512	384.931	52,1%	469	0,06%
2002	706.623	575.373	81,4%	337	0,04%

EPISCOPIA HUȘILOR ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL VASLUI

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	461.374	448.614	97,2%	50	0,01%
2002	455.049	440.123	96,7%	97	0,02%

MITROPOLIA ARDEALULUI

ARHIEPISCOPIA SIBIULUI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL SIBIU

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	452.873	395.906	87,4%	9.781	2,1%
2002	421.724	377.443	89,5%	8.878	2,1%

JUDEȚUL BRAȘOV

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	643.261	540.049	85,5%	7.257	1,1%
2002	589.048	502.815	85,3%	4.551	0,77%

TOTAL GENERAL PE EPARHIE

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	1.096.134	935.955	85,3%	17.038	1,5%
2002	1.010.752	880.258	87%	13.429	1,3%

EPISCOPIA COVASNEI ȘI HARGHITEI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL COVASNA

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	233.526	50.467	21,6%	390	0,1%
2002	222.449	49.885	22,4%	273	0,1%

JUDEȚUL HARGHITA

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	348.335	45.217	12,9%	694	0,1%
2002	326.222	43.277	13,2%	525	0,1%

TOTAL GENERAL PE EPARHIE

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	582.061	95.684	16,4%	1.084	0,1%
2002	548.671	93.162	16,9%	798	0,1%

MITROPOLIA CLUJULUI, ALBEI, CRIȘANEI ȘI MARAMUREȘULUI

ARHIEPISCOPIA VADULUI, FELEACULUI ȘI CLUJULUI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL CLUJ

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	736.301	514.959	69,9%	37.594	5,1%
2002	702.755	507.760	72,2%	30.012	4,2%

JUDEȚUL BISTRIȚA-NĂSĂUD

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	326.820	272.721	83,4%	9.267	2,8%
2002	311.657	258.838	83%	7.125	2,2%

TOTAL GENERAL PE EPARHIE

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	1.063.121	787.680	74%	46.861	4,4%
2002	1.014.412	766.598	75,5%	37.137	3,6%

ARHIEPISCOPIA ALBA IULIEI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL ALBA

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	413.919	354.284	85,5%	15.937	3,8%
2002	382.747	329.790	86,1%	13.809	3,6%

JUDEȚUL MUREȘ

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul	Greco-catolici	% din totalul

			populației		populației
1992	610.053	318.514	51,2%	15.228	2,4%
2002	580.851	309.337	53,2%	13.187	2,2%

TOTAL GENERAL PE EPARHIE

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	1.023.972	672.798	65,7%	31.165	3%
2002	963.598	639.127	66,3%	26.996	2,8%

EPISCOPIA ORADIEI, BIHORULUI ȘI SĂLAJULUI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL BIHOR

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	638.863	384.931	60,2%	14.485	2,2%
2002	600.246	358.352	59,7%	13.600	2,2%

JUDEȚUL SĂLAJ

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	266.797	178.681	66,9%	9.198	3,4%
2002	248.015	165.097	66,5%	6.859	2,7%

TOTAL GENERAL PE EPARHIE

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	905.660	563.612	62,2%	23.683	2,6%
2002	848.261	523.449	61,7%	20.459	2,4%

EPISCOPIA MARAMUREȘULUI ȘI SĂTMARULUI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL MARAMUREȘ

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	540.099	418.173	77,4%	37.594	5,1%
2002	510.110	397.700	77,9%	28.182	5,5%

JUDEȚUL SATU MARE

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	400.789	199.695	48,8%	35.429	8,8%
2002	367.281	185.900	50,6%	29.200	7,9%

TOTAL GENERAL PE EPARHIE

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	940.888	617.868	65,6%	73.023	7,7%
2002	877.391	583.600	66,5%	57.382	6,5%

MITROPOLIA OLTENIEI

ARHIEPISCOPIA CRAIOVEI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL DOLJ

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	762.142	754.616	99%	248	0,03%
2002	734.231	721.832	98,2%	364	0,04%

JUDEȚUL GORJ

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	401.021	396.596	98,8%	162	0,04%
2002	387.308	381.645	98,5%	136	0,03%

TOTAL GENERAL PE EPARHIE

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	1.163.163	1.151.212	99%	410	0,03%
2002	1.121.539	1.103.477	98,3%	500	0,04%

EPISCOPIA RÂMNICULUI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL VÂLCEA

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	438.388	435.247	99,2%	178	0,04%
2002	413.247	409.925	99,1%	152	0,03%

JUDEȚUL OLT

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	523.291	489.274	93,4%	78	0,01%
2002	489.274	486.111	99,3%	102	0,02%

TOTAL GENERAL PE EPARHIE

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
------	-----------------	-----------	--------------------------	----------------	--------------------------

1992	961.679	924.521	96,1%	256	0,02%
2002	902.521	896.036	99,2%	254	0,02%

EPISCOPIA SEVERINULUI ȘI STREHAIEI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL MEHEDINȚI

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	332.673	326.851	98,2%	109	0,03%
2002	306.732	299.529	97,6%	215	0,07%

MITROPOLIA BANATULUI

ARHIEPISCOPIA TIMIȘOAREI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL TIMIȘ

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	700.033	545.771	77,9%	7.495	1%
2002	677.926	534.695	78,8%	8.751	1,2%

EPISCOPIA ARADULUI, IENOPOLEI ȘI HĂLMAGIULUI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL ARAD

Anul	Total populație	Ortodocși	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	487.617	358.308	73,4%	4.926	1%
2002	461.791	337.747	73,1%	4.973	1%

JUDEȚUL HUNEDOARA

Anul	Total populație	Ortodoxi	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	547.950	472.225	86,1%	5.798	1%
2002	485.712	416.897	85,8%	4.684	0,9%

TOTAL GENERAL PE EPARHIE

Anul	Total populație	Ortodoxi	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	1.035.567	830.533	80,2%	10.724	1,03%
2002	947.503	754.644	79,6%	9.657	1,01%

EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI ÎN A CĂREI ARIE CANONICĂ INTRĂ:

JUDEȚUL CARAȘ-SEVERIN

Anul	Total populație	Ortodoxi	% din totalul populației	Greco-catolici	% din totalul populației
1992	376.347	316.201	84%	2.704	0,7%
2002	333.219	278.431	83,5%	2.946	0,8%

ANEXA NR. 2

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ SIBIU

LISTA BISERICILOR
DIN ARHIEPISCOPIA SIBIULUI

- A. SOLICITATE DE PARTEA GRECO-CATOLICĂ ÎN CADRUL COMISIEI MIXTE DE DIALOG LOCAL
 B. AJUNSE ÎN POSESIA BISERICII GRECO-CATOLICE PRIN DIALOG, OCUPARE ABUZIVĂ SAU SENTINȚĂ JUDECĂTOREASCĂ
 C. ÎN CARE SE SLUJEȘTE ALTERNATIV

A. biserici solicitate de partea greco-catolică în cadrul Comisiei mixte de dialog local

Nr. crt.	Județul și Protopopiatul	Localitatea și imobilul solicitat	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002 și nr. cred. ai parohiei ortodoxe	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Sibiu Sibiu	Mun. Sibiu	142.237	Biserica parohială cu hramul „Petru și Pavel” și Biserica parohială cu hramul „Intrarea în Biserică”, fostă greco-catolică aparțin comunității ortodoxe	2.660 (răspândiți în toate parohiile ortodoxe)	Biserica Greco-Catolică are pe raza mun. Sibiu următoarele lăcașuri de cult: a. Biserica „Ursuline” b. Biserica de pe str. Berzelor, nou construită, 1993, pr. Bebeșelea Ion – greco-catolic c. Capela de pe str. Șelarilor (amenajată într-o casă)
2.	Sibiu Sibiu	Loc. Daia	738	Biserica parohială cu hramul „Buna Vestire”	14	În localitate există două biserici: Biserica cu hramul „Buna Vestire” – ortodoxă și Biserica cu hramul „Sf. Nicolae”, fostă greco-catolică, întabulată pe Biserica Ortodoxă. În prezent, parohia ortodoxă este în proces cu greco-catolicii care-și revendică Biserica „Sf. Nicolae”. Ortodocșii au pierdut procesul la Curtea de Apel Alba, cu drept de recurs la București. Există o stare tensionată de când greco-catolicii au intrat cu forța în Biserica „Sf. Nicolae”. Greco-catolicii au intentat proces și pt. casa parohială care le-a aparținut
3.	Sibiu Mediaș	Loc. Dumbrăveni	Nr. total al credincioșilor: 4.925 Nr. credincioși parohie ortodoxă: 1.500	Există o singură Biserică parohială, fostă greco-catolică. Biserica parohială este întabulată în favoarea comunității ortodoxe	245	În prezent, parohia ortodoxă, la dorința credincioșilor, construiește o Biserică parohială
4.	Brașov Brașov	Mun. Brașov	Nr. total al credincioșilor 526.259	Biserica parohială cu hramul „Buna Vestire” fostă greco-catolică, aparține Bisericii ortodoxe după ce a fost câștigată prin toate instanțele și hotărâre definitivă	6.891	Biserica greco-catolică are în construcție un locaș de cult pe raza mun. Brașov, faza fundație, cu hramul „Buna Vestire”, începută în anul 2001.
5.	Brașov Rupea	Loc. Comana de Jos	830	Biserica parohială ortodoxă cu hramul „Sf. Nicolae” fostă greco-catolică și Biserica parohială ortodoxă cu hramul „Cuv. Paraschiva”	111	Greco-catolicii slujesc într-o casă, cu destinație de locaș de închinare

6.	Braşov Făgăraş	Mun. Făgăraş	Nr. total 31.829	Biserica Brâncoveanu „Sf. Nicolae” ortodoxă. În anul 1724 a fost luată de greco-catolici, iar în anul 1948 a revenit ortodocşilor	495	Comunitatea greco-catolică a construit o nouă biserică pe str. Cimitirului cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”. Anul construirii: 2003; anul târnosirii: 2003
7.	Braşov Făgăraş	Loc. Bucium	203	Biserica parohială ortodoxă, fostă greco-catolică, întabulată pe parohia ortodoxă conf. actului 12/1968 (Extras CF 127); fără alte înscrisuri	70	Nu există alte lăcaşuri de cult. Credincioşii greco-catolici îşi desfăşoară serviciile religioase în incinta şcolii din sat
8.	Braşov	Loc. Grid	148	Parohia ortodoxă deţine o Biserică cu hramul „Cuv. Paraschiva”, construită în anul 1641. Parohia greco-catolică deţine o biserică construită între anii 1996-2001	50	Nu au fost cazuri în care lăcaşurile de cult au ajuns în posesia greco-catolicilor. Greco-catolicii au construit o biserică între anii 1996-2001. În anul 2001 a fost târnosită. Preot – Botoran Ştefan.
9.	Braşov Făgăraş	Loc. Pojorâta	149	Există un singur locaş de cult folosit de ortodocşi şi fost greco-catolic		Biserica a fost revendicată pe calea instanţei, refuzând calea dialogului. Procesul a fost câştigat de partea ortodoxă.
10.	Braşov Făgăraş	Loc. Sinca Veche	754	Biserica parohială ortodoxă, fostă greco-catolică, întabulată în 1949 în favoarea Bisericii Ortodoxe. Biserica greco-catolică construită în anul 2000. Preot – Piuaru Gabriel	170	La ora actuală există un proces pe rol la Curtea de Apel Braşov prin care greco-catolicii revendică fosta biserică şi „nulitatea absolută” a înscrierii în CF nr. 46/1949

B. biserici ajunse în posesia Bisericii greco-catolice prin dialog, ocupare abuzivă sau sentinţă judecătorească

Nr. crt.	Judeţul şi Protopopiatul	Localitatea şi imobilul solicitat	Nr. total al credincioşilor ortodocşi din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002 şi nr. cred. ai parohiei ortodoxe	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioşi greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observaţii
1.	Sibiu Sibiu	Loc. Armeni	380	Biserica Mare Ortodoxă şi Biserica Mică Greco-Catolică	110	Biserica greco-catolică a fost ocupată forţat de către greco-catolicii din afara parohiei. În localitate preoţii ortodocşi şi greco-catolici nu săvârşesc nici un serviciu divin împreună. Credincioşii de la Biserica Mică nu se consideră catolici şi apelează numai la serviciile preotului ortodox. Biserica Mică având cimitir îi atrage prin mormintele părinţilor

2.	Sibiu Sibiu	Loc. Alămor	425	Biserica parohială ortodoxă și Biserica parohială greco-catolică	380	Ocuparea bisericii de către greco-catolici, după Revoluție, s-a făcut pe calea dialogului. Atmosfera din parohie este bună. Nu există conflicte între credincioși. În afara Sf. Liturghii, la celelalte slujbe, credincioșii îi invită pe ambii preoți
3.	Sibiu Agnita	Loc. Peșișor	200	Biserica parohială ortodoxă și Biserica parohială greco-catolică	20	Biserica greco-catolică din parohie a fost ocupată prin forță, în anul 1992
4.	Sibiu Agnita	Loc. Mihăileni	254	Biserica parohială ortodoxă și Biserica parohială greco-catolică	17	Biserica parohială ortodoxă (Mare) a aparținut greco-catolicilor, Biserica parohială Mică a aparținut ortodocșilor. În 2004 comunitatea ortodoxă, care slujește în Biserica Mare, a cedat prin înțelegere și dialog local Biserica Mică comunității greco-catolice
5.	Sibiu Avrig	Loc. Porumbacu de Jos	927	Biserica ortodoxă cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”. Biserica greco-catolică cu hramul „Sf. Nicolae”	121	Biserica „Sf. Nicolae” a fost ocupată prin forță în anul 1993, odată cu instalarea preotului greco-catolic, Neagu Sorin. Există probleme de patrimoniu numai în ceea ce privește împărțirea cimitirului, la momentul de față nerezolvate
6.	Sibiu Mediaș	Mun. Mediaș	40.802 nr. total al credincioșilor 7.200 nr. credincioși ai parohiei ortodoxe	În localitate există: - 1 biserică catedrală ortodoxă - 4 biserici noi în construcție, în diferite stadii de definitivare - 1 biserică cu hramul „Înălțarea Domnului” ocupată de greco-catolici	2.498 330 nr. credincioși greco-catolici din parohie	Situația lăcașurilor de cult ajunse în posesia greco-catolicilor, biserica „Înălțarea Domnului” ocupată forțat. În anii de după Revoluție s-au mai construit pe raza mun. Mediaș încă două biserici greco-catolice: a. Biserica „Adormirea Maicii Domnului”, 1999-2005, b. Biserica „Sf. Ap. Petru și Pavel”, 1999-2004.
7.	Sibiu Mediaș	Loc. Șeica Mare	1.870	Există o biserică parohială ortodoxă și o Biserica parohială greco-catolică	48	Biserica parohială greco-catolică a fost ocupată abuziv. Relațiile dintre credincioși sunt foarte bune
8.	Sibiu Mediaș	Loc. Biertan	919	Există o Biserica parohială ortodoxă și o Biserica parohială greco-catolică	200	Biserica greco-catolică a fost obținută prin ocupare forțată. Casa parohială ortodoxă a fost revendicată de greco-catolici în baza Legii 10, dar prin sentință judecătorească a rămas în posesia Bisericii Ortodoxe

9.	Sibiu Mediaș	Loc. Blăjel	1.425	Biserica ortodoxă cu hramul „Sf. Nicolae” Biserica greco-catolică cu hramul „Sf.Arh. Mihail și Gavriil”	104	Biserica greco-catolică a fost luată prin forță de către greco-catolici, în anul 1997
10.	Sibiu Mediaș	Loc. Velț	370	Biserica parohială ortodoxă și Biserica parohială greco-catolică	110	Biserica parohială greco-catolică a fost luată abuziv de către greco-catolici
11.	Sibiu Mediaș	Loc. Agârbiciu	1.317	Biserica parohială ortodoxă și Biserica parohială greco-catolică	172	Biserica greco-catolică a fost ocupată prin dialog
12.	Sibiu Mediaș	Loc. Axente Sever	2.047	Biserica parohială ortodoxă „Învierea Domnului” și Biserica parohială greco-catolică „Sf.Arh. Mihail și Gavriil”	114	Biserica greco-catolică a fost ocupată forțat
13.	Sibiu Mediaș	Loc. Bratei	1.365	Biserica ortodoxă Biserica greco-catolică	73	Biserica greco-catolică a fost cedată cultului greco-catolic, în baza unei bune înțelegeri
14.	Sibiu Mediaș	Loc. Dârlos	794	Biserica parohială ortodoxă și Biserica greco-catolică	508	Biserica greco-catolică a fost ocupată cu forța, apoi pe cale amiabilă a fost cedată greco-catolicilor din parohie de către ortodocși
15.	Brașov Făgăraș	Loc. Berivonii Mici	183	Biserica parohială cu hramul „Sf. Nicolae” și Biserica greco-catolică cu hramul „Sf. Nicolae”	54	Biserica greco-catolică preluată de greco-catolici prin dialog în anul 1993. Există un climat de pace.
16.	Brașov Făgăraș	Loc. Drăguș	1.200	Biserica parohială ortodoxă cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” și Biserica parohială greco-catolică cu hramul „Sf. Gheorghe”	28	Biserica greco-catolică a fost preluată abuziv de la ortodocși în anul 1993
17.	Brașov Făgăraș	Loc. Șercaia	1.600	Biserica ortodoxă „Sf. Nicolae” Biserica „Sf. Gheorghe”, fostă greco-catolică	50	Biserica „Sf. Gheorghe”, conf. decretului 358/1948 a intrat în proprietatea Bisericii Ortodoxe, însă în anul 1999 a fost preluată abuziv de greco-catolici. Pentru biserica greco-catolică, casa parohială și cimitir, există 2 procese pe rol la Curtea Supremă de Justiție București

C. biserici în care se slujește alternativ

Nr. crt.	Localitatea, județul	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Sibiu Avrig	760	Biserică comună	174	În singura Biserică parohială se slujește alternativ, greco-catolicii până la ora 11, ortodocșii de la ora 11 până la terminare. Reparațiile și beneficiile (cimitir) sunt în proporție de 50% pt. fiecare parte

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ TIMIȘOARA

LISTA BISERICILOR

DIN ARHIEPISCOPIA TIMIȘOAREI

A. SOLICITATE DE PARTEA GRECO-CATOLICĂ ÎN CADRUL COMISIEI MIXTE DE DIALOG LOCAL

B. AJUNSE ÎN POSESIA BISERICII GRECO-CATOLICE PRIN DIALOG, OCUPARE ABUZIVĂ SAU SENTINȚĂ JUDECĂTOREASCĂ

C. ÎN CARE SE SLUJEȘTE ALTERNATIV

B. biserici ajunse în posesia Bisericii greco-catolice prin dialog, ocupare abuzivă sau sentință judecătorească

Nr. crt.	Localitatea (și imobilul solicitat)	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși ai parohiei ortodoxe	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Lugoj, Catedrala episcopală fostă greco-catolică	34.159			1.060	În oraș mai există cinci parohii ortodoxe, trei având biserică
2.	Timișoara, Biserica greco-catolică	255.955			4.191	În Timișoara sunt 24 parohii ortodoxe cu 24 biserici și capele
3.	Ohaba Forgaci, Biserica greco-catolică	545			212	În localitate există biserică ortodoxă
4.	Coștei, Biserica greco-catolică	885			70	Există parohie și biserică ortodoxă
5.	Izvin, Biserica greco-catolică	500			68	Idem
6.	Sânnicolaul Mare, Biserica greco-catolică	8.976			210	Există parohie și biserică ortodoxă
7.	Balinț, Biserica greco-catolică	1.175			75	Idem

8.	Ictar-Budinț, Biserica greco-catolică	435			20	Idem
9.	Lățunaș, Biserica greco-catolică	121			125	Există parohie și capelă ortodoxă
10.	Cenad, Biserica greco-catolică	2.994			130	Idem
11.	Hitiaș, Biserica greco-catolică	781			-	Există parohie și biserică ortodoxă
12.	Hisiaș, Biserica greco-catolică	128			10	Idem
13.	Jebel, Biserica greco-catolică	4.519			41	Idem
14.	Comloșu Mare, Biserica greco-catolică	3.963			162	Idem
15.	Pădureni, Biserica greco-catolică	1.358			50	Există parohie și biserică ortodoxă
16.	Parța, Biserica greco-catolică	576			80	Idem
17.	Petroman, Biserica greco-catolică	680			15	Există parohie și biserică ortodoxă
18.	Visag, Biserica greco-catolică	325			66	Idem
19.	Racovița, Biserica greco-catolică	730			27	Idem

C. biserici în care se slujește alternativ

Nr. crt.	Localitatea	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Clopodia, Biserica greco-catolică	377		120	Nu există biserică ortodoxă. Se slujește alternativ în cea greco-catolică
2.	Liebling, Biserica greco-catolică	2.991		213	Există parohie ortodoxă dar nu există biserică. Se slujește alternativ
3.	Coșarii, Biserica greco-catolică	100		45	Coșarii este filie la parohia Teș. Nu există biserică ortodoxă, dar se slujește alternativ în cea greco-catolică

A VADULUI, FELEACULUI ȘI CLUJULUI

LISTA BISERICILOR DIN ARHIEPISCOPIA VADULUI, FELEACULUI ȘI CLUJULUI

A. SOLICITATE DE PARTEA GRECO-CATOLICĂ ÎN CADRUL COMISIEI MIXTE DE DIALOG LOCAL

B. AJUNSE ÎN POSESIA BISERICII GRECO-CATOLICE PRIN DIALOG, OCUPARE ABUZIVĂ SAU SENTINȚĂ JUDECĂTOREASCĂ

C. ÎN CARE SE SLUJEȘTE ALTERNATIV

A. biserici solicitate de partea greco-catolică în cadrul Comisiei mixte de dialog local

Nr. crt.	Localitatea (și imobilul solicitat)	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși ai parohiei ortodoxe	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Municipiul Gherla , jud. Cluj, fosta catedrală greco-catolică	17.748 suflete	Biserica parohială a parohiei ortodoxe Gherla I	6.750 suflete	1.392 suflete	- În localitate mai există 2 parohii ortodoxe, cu biserică parohială - Comunitatea greco-catolică și-a construit biserică nouă; Nu există locaș ortodox de cult nefolosit
2.	Municipiul Bistrița , jud. Bistrița Năsăud, fostă biserică protopopială	61.698 suflete	Biserică parohială a 3 parohii ortodoxe: 1. „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului” 2. „Sf. Arhangheli” 3. „Pogorârea Sf. Duh”	12.530 suflete 23.379 suflete 32.950 suflete	2.718 suflete	- În localitate mai există 12 parohii ortodoxe - Comunitatea greco-catolică și-a construit 2 biserici noi - În localitate nu există locaș ortodox de cult nefolosit
3.	Orașul Beclean , jud. Bistrița Năsăud, biserică de zid, construită în 1886, reconstruită din temelii de către comunitatea ortodoxă între anii 1974-1976	6.683 suflete	Biserica parohială a parohiei ortodoxe „Sf. Arhangheli” Beclean I	3.183 suflete	302 suflete	- Comunitatea greco-catolică și-a construit o nouă biserică, care este în funcțiune și a început construirea celei de a doua - În localitate nu există locaș ortodox de cult nefolosit
4.	Orașul Beclean , jud. Bistrița Năsăud, biserică de zid	6.683 suflete	Biserica parohială a parohiei ortodoxe „Buna Vestire” Beclean II	3.500 suflete	302 suflete	- Comunitatea greco-catolică și-a construit o nouă biserică, care este în funcțiune și a început construirea celei de a doua - În localitate nu există locaș ortodox de cult nefolosit
5.	Orașul Năsăud , biserică protopopială	8.000 suflete	Biserica parohială a parohiei ortodoxe „Sf. Nicolae” Năsăud I	6.000 suflete	290 suflete	- Comunitatea greco-catolică are o capelă amenajată într-un spațiu oferit de Primărie și o biserică nouă în construcție - În localitate mai există 3 parohii ortodoxe; 2 cu biserici parohiale iar una cu biserică în construcție - În localitate nu există locaș ortodox de cult nefolosit

6.	Municipiul Dej, jud. Cluj, biserică protopopială	26.370 suflete	Biserica parohială a parohiei ortodoxe Dej II	4.900 suflete	1.407 suflete	- Comunitatea greco-catolică și-a construit biserică nouă; în demisolul acesteia se slujește de mai mulți ani - Biserica a fost revendicată de greco-catolici în instanță având câștig de cauză atât la Judecătoria Dej cât și la Tribunalul Cluj. În prezent este depus recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție București - În localitate mai sunt 3 parohii ortodoxe, fiecare cu biserică proprie - Nu există locaș de cult ortodox nefolosit
7.	Orașul Huedin, jud. Cluj, biserică protopopială	5.745 suflete	Biserica parohială a parohiei ortodoxe Huedin II	1.800 suflete	121 suflete	- Comunitatea greco-catolică își oficiază slujbele într-o capelă amenajată în spațiul primit de la Primărie; își construiește o nouă biserică - În localitate mai există 2 parohii ortodoxe cu o singură biserică - În localitate nu există locaș de cult ortodox nefolosit
8.	Gilău, prot. Huedin, jud. Cluj, biserică de zid	4.670 suflete	Biserica parohială a parohiei ortodoxe Gilău I	2.335 suflete	68 suflete	- Comunitatea greco-catolică își oficiază slujbele în capela amenajată în spațiul primit de la Primărie - În localitate mai există 1 parohie ortodoxă cu biserică proprie - În localitate nu există locaș de cult ortodox nefolosit
9.	Gârbău, prot. Huedin, jud. Cluj, biserică de lemn	1.315 suflete	Biserică monument istoric; comunitatea ortodoxă și-a construit o biserică nouă	1.315 suflete	74 suflete	- Comunitatea greco-catolică își oficiază slujbele în capela din casa parohială proprie - În afara includerii pe lista cu bisericile revendicate partea greco-catolică nu a inițiat nici un dialog cu parohia ortodoxă privind cedarea bisericii monument istoric
10.	Pintic, prot. Dej, jud. Cluj, biserică de lemn	311 suflete	Biserica a doua ortodoxă. S-a refuzat propunerea noastră de a fi cedată greco-catolicilor	311 suflete	27 suflete	- Comunitatea greco-catolică și-a construit biserică nouă
11.	Feldru, prot. Năsăud, jud. Bistrița Năsăud, biserică de lemn	4.330 suflete	Biserica parohială a parohiei ortodoxe Feldru I	2.165 suflete	193 suflete	- Bisericii greco-catolice i-a fost oferită biserică de lemn, dar a fost refuzată. Între timp și-au construit biserică nouă
12.	Orașul Sângeorz Băi, prot. Năsăud, jud. Bistrița Năsăud, biserică de lemn	7.451 suflete	Biserica parohială a parohiei ortodoxe Sângeorz Băi I	2.097 suflete	599 suflete	- Comunitatea greco-catolică și-a construit biserică nouă monumentală și o casă parohială, ambele în folosință - În localitate mai există 2 parohii ortodoxe cu biserică proprie

B. biserici ajunse în posesia Bisericii greco-catolice prin dialog, ocupare abuzivă sau sentință judecătorească

Nr. crt.	Localitatea și imobilul preluat	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși ai parohiei ortodoxe	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu	Observații
----------	---------------------------------	--	------------------------------	---	--	------------

		martie 2002			recensământul din martie 2002	
1.	Chinteni , prot. Cluj I, jud. Cluj	557 suflete	Biserică parohială greco-catolică	557 suflete	61 suflete	- Cele două comunități (ortodoxă și greco-catolică) au fiecare biserică proprie -Biserica a fost cedată, prin Comisia locală de dialog, comunității greco-catolice în anul 2003
2.	Apahida , prot. Cluj I, jud. Cluj, biserică de zid	4.025 suflete	Biserică parohială greco-catolică	4.025 suflete	38 suflete	- Biserica a fost cedată, prin Comisia locală de dialog, comunității greco-catolice în anul 2003.
3.	Băișoara , prot. Turda, jud. Cluj, biserică de lemn	1.035 suflete	Biserică parohială greco-catolică	1.035 suflete	31 suflete	- Comunității greco-catolice i s-a cedat o biserică de lemn, construită după 1990 - Biserica a fost strămutată în localitatea Fânațe, par. Pădureni, com. Tritenii de Jos, jud. Cluj
4.	Iara , prot. Turda, jud. Cluj, biserică de lemn	1.646 suflete	Biserică parohială greco-catolică	1.646 suflete	48 suflete	- Biserica a fost cedată, prin Comisia locală de dialog, comunității greco-catolice în anul 2003, cu condiția strămutării ei pe un alt amplasament, cel actual fiind la o distanță de doar 2 m de biserica ortodoxă nouă - Deși inițial greco-catolicii au acceptat oferta ortodoxă, ulterior s-au răzgândit și au refuzat soluția propusă
5.	Ocna Dejului , prot. Dej, jud. Cluj, biserică de lemn	1.873 suflete	Biserică parohială greco-catolică	1.873 suflete	122 suflete	- Biserica a fost cedată de către credincioșii ortodocși din localitate în anul 2000
6.	Unirea , prot. Bistrița, Jud. Bistrița Năsăud, biserică de lemn	1.398 suflete	Biserică parohială greco-catolică	1.398 suflete	27 suflete	- Biserica a fost cedată, prin Comisia locală de dialog, comunității greco-catolice în anul 2001
7.	Chiiești , prot. Dej, jud. Cluj, biserică de zid	1.217 suflete	Biserică parohială greco-catolică	1.217 suflete	90 suflete	- Biserica a fost câștigată în instanță de către comunitatea greco-catolică; pusă în posesie în anul 2003
8.	Rodna , prot. Năsăud, jud. Bistrița Năsăud, biserică de lemn	4.640 suflete	Biserică parohială greco-catolică	4.640 suflete	90 suflete	- Biserica a fost cedată prin Comisia locală de dialog, comunității greco-catolice în anul 2003

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ ALBA IULIA

LISTA BISERICILOR DIN ARHIEPISCOPIA ALBA IULIEI

A. SOLICITATE DE PARTEA GRECO-CATOLICĂ ÎN CADRUL COMISIEI MIXTE DE DIALOG LOCAL

B. AJUNSE ÎN POSESIA BISERICII GRECO-CATOLICE PRIN DIALOG, OCUPARE ABUZIVĂ SAU SENTINȚĂ JUDECĂTOREASCĂ

C. ÎN CARE SE SLUJEȘTE ALTERNATIV

A. biserici solicitate de partea greco-catolică în cadrul Comisiei mixte de dialog local

Nr. crt.	Localitatea (și imobilul solicitat)	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși ai parohiei ortodoxe	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Orașul Teiuș, (biserica mare din oraș fostă greco-catolică)	4.709 persoane	Biserică parohială a parohiei Teiuș I și III	I-1.559 persoane III-1200 persoane	1.126 persoane	În localitate mai există o parohie ortodoxă cu biserică proprie. Nu există locaș de cult ortodox nefolosit.
2.	Municipiul Blaj, (Casa Domnului, fostă greco-catolică)	9.740 persoane	Biserică parohială a Parohiei Blaj III	2.350 persoane	2.621 persoane	În localitate mai există 3 parohii ortodoxe, fiecare cu biserică proprie. Nu există locaș de cult ortodox nefolosit.
3.	Municipiul Alba Iulia, (biserica Par.Maieri II, fostă greco-catolică; au cerut și casa parohială a Parohiei Maieri II	52.188 persoane	Biserica Parohiei Maieri II	1.889 persoane	1.650 persoane	În municipiul Alba Iulia există o biserică greco-catolică, zidită după 1990 și se are în perspectivă construirea unei a doua biserici. Cu casa parohială a Parohiei Maieri II a fost proces, câștigat la C.S.J. București de partea ortodoxă. În localitate mai există 16 parohii ortodoxe, fiecare cu biserică proprie sau cu biserică în comună. Nu există locaș de cult ortodox nefolosit.
4.	Municipiul Aiud, (biserica Aiud I, fostă greco-catolică)	16.650 persoane	Biserica parohială a Parohiei Ortodoxe Aiud I	3.300 persoane	1.008 persoane	În Aiud greco-catolicii și-au construit o biserică nouă. Nu există locaș de cult ortodox nefolosit.
5.	Cugir, (biserica parohiei Cugir III, fostă gr.-catolică)	21.652 persoane	Biserica parohială a Parohiei Ortodoxe Cugir III	2.960 persoane	330 persoane	În Cugir există 6 parohii ortodoxe, fiecare cu locaș de cult propriu. Parohia greco-catolică și-a construit biserică nouă, având la subsolul acesteia amenajată o capelă. De asemenea, Parohia greco-catolică folosește și capela de la Spital cedată de ortodocși. Nu există locaș de cult ortodox nefolosit.
6.	Uioara de Jos, (fosta biserică greco-catolică)	1.099 persoane	Biserica parohială a Parohiei Ortodoxe Uioara de Jos II	549 persoane	116 persoane	În localitate există 2 parohii ortodoxe cu locaș de cult propriu.
7.	Fărău, (fostă biserică greco-catolică)	455 persoane	proces		32 persoane	Se slujește alternativ în cele două biserici de către partea ortodoxă. S-a încercat un dialog la fața locului; datorită manifestărilor huliganice ale părții greco-catolice s-a întrerupt dialogul.

8.	Lupșa , (fosta biserică gr.-catolică)	855 persoane	Muzeu, monument istoric	855 persoane	5 persoane	Actualmente biserica, fostă greco-catolică, este monument istoric și muzeu.
9.	Câmpeni (fostă biserică gr.catolică)	7.981 persoane	Biserică parohială a Parohiei Câmpeni Vale și Câmpeni Gară	3.820 persoane	123 persoane	În localitate există 4 parohii ortodoxe, fiecare cu locaș de cult propriu sau comun. Nu există locaș de cult ortodox nefolosit.
10.	Sebeș , (fostă biserică gr.catolică)	19.229 persoane	Biserică parohială a Parohiei Ortodoxe Sebeș III	2.500 persoane	190 persoane	Greco-catolicii și-au construit biserică nouă; mai au și o capelă într-un cartier al orașului. În localitate există 6 parohii ortodoxe, fiecare cu locaș de cult propriu sau comun. Nu există locaș de cult ortodox nefolosit.
11.	Iernut (fostă biserică greco-catolică)	4.111	Biserică parohială a parohiilor ortodoxe Iernut I și II	4.111 persoane	103 persoane	Greco-catolicii și-au construit biserică și casă parohială
12.	Luduș (fosta biserică greco-catolică)	9.847 persoane	Biserică parohială a Parohiei Ortodoxe Luduș II	3.440 persoane	593 persoane	Greco-catolicii și-au construit o biserică și casă parohială.
13.	Reghin (fosta biserică gr.-catolică a fost biserică parohială a Parohiei Reghin Petru Maior)	18.495 persoane	Monument istoric	3440 persoane	985 persoane	Greco-catolicii și-au construit biserică și casă parohială. Au în construcție o biserică mare. Au primit în centrul orașului un imobil în care au amenajat sediul protopopiatului greco-catolic și o capelă. Parohia ortodoxă Reghin Petru Maior și-a construit biserică nouă, iar pe cea veche (fostă greco-catolică) au transformat-o în muzeu.
14.	Tg. Mureș , (Catedrala mică fostă greco-catolică)	70.136 persoane	Biserica parohiei Tg. Mureș III și XII	III - 6.400 persoane XII – 3.200 persoane	3.404 persoane	Parohia Tg. Mureș III a fost în proces cu greco-catolicii. Procesul a fost câștigat prin sentință definitivă și irevocabilă la C.S.J. București, de Parohia ortodoxă. În oraș mai există 15 parohii ortodoxe fiecare cu locaș de cult propriu, sau în comun. Biserica greco-catolică are 2 biserici și 2 capele; mai are un imobil în centrul orașului, prevăzut cu locaș de cult. Nu există locaș de cult ortodox nefolosit.
15.	Adămuș (fosta biserică gr.catolică)	1513 persoane	Biserică parohială Parohia ort.	1513 persoane	32 persoane	În localitate există două biserici, una ortodoxă și una fostă greco-catolică. Ambele locașuri de cult sunt în proprietatea Parohiei ortodoxe. S-a încercat un dialog dar credincioșii ortodocși au refuzat să cedeze biserica.

B. biserici ajunse în posesia Bisericii greco-catolice prin dialog, ocupare abuzivă sau sentință judecătorească

Nr. crt.	Localitatea și imobilul preluat	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși ai parohiei ortodoxe	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Orașul Teiuș, Biserica Parohiei ortodoxe Teiuș III	4.709 persoane	Biserică parohială greco-catolică	-	1.126 persoane	Biserica, monument istoric, preluată de la ortodocși în anul 1990 prin trecerea preotului Chețan Vasile cu o parte din credincioși la greco-catolici.
2.	Sărăcsău	115 persoane	Biserică parohială greco-catolică	115 persoane	34 persoane	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1990
3.	Municipiul Blaj, a. Biserica Parohiei Blaj I b. Capela Arhierieilor	9.740 persoane	a. Catedrală mitropolitană greco-catolică. b. Biserică parohială și biserică a ordinului asumpționist.	2.350 persoane	2.621 persoane	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1991. Capela arhierieilor a fost preluată prin dialog în același an.
4.	Tăuni	97	Biserică parohială greco-catolică	97	298	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1991.
5.	Ațintiș	608	Biserică parohială greco-catolică	608	109	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1991.
6.	Poenița	90	Biserică parohială greco-catolică	90	75	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1991.
7.	Ponorel	937	Biserică parohială greco-catolică	937	20	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1992.
8.	Gârbovița	64	Biserică parohială greco-catolică	64	79	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1993.
9.	Daia Română	2.520	Biserică parohială greco-catolică	2.520	249	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1993.
10.	Bălăușeri	94	Biserică parohială greco-catolică	94	82	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1993.
11.	Dumitra	25	Biserică parohială greco-catolică	25	82	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1994.
12.	Poșaga de Jos	390	Biserică parohială greco-catolică	390	97	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1994.
13.	Spătac	43	Biserică parohială greco-catolică	43	55	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1995.
14.	Cenade	628	Biserică parohială greco-catolică	628	290	Biserica a fost preluată de către partea greco-catolică prin dialog în anul 1995.

15.	Ibănești	1884	Biserică parohială greco-catolică	1884	258	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1995.
16.	Hodac	2.275	Biserică parohială greco-catolică	2.275	331	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1995.
17.	Valea Lungă	1.519	Biserică parohială greco-catolică	1.519	177	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1996.
18.	Chețani	1.014	Biserică parohială greco-catolică	1014	208	În localitate există două biserici, una ortodoxă și una Greco-catolică (cedată de partea ortodoxă prin dialog)
19.	Zaul de Câmpie	1563	Biserică parohială greco-catolică	1563	464	În urma dialogului, în anul 1997, fosta biserică ortodoxă, mai mică, a fost cedată parohiei greco-catolice, iar fosta biserică greco-catolică a rămas în proprietatea ortodocșilor.
20.	Secășel	288	Biserică parohială greco-catolică	288	51	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1997.
21.	Grindeni	370	Biserică parohială greco-catolică	370	46	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1997.
22.	Corna	339	Biserică parohială greco-catolică	339	10	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 1998.
23.	Cetatea de Baltă, (fosta biserică gr.-catolică)	1.459 persoane	Biserică parohială greco-catolică	1.459 persoane	73 persoane	Biserica veche cedată prin dialog greco-catolicilor în anul 1999. Aceștia au demolat biserica și și-au construit un locaș de cult nou.
24.	Bernadea	136	Biserică parohială greco-catolică	136	37	Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 2000.
25.	Decea, (fosta biserică gr.-catolică)	750 persoane	Biserică parohială a Parohiei greco-catolice	750 persoane	69 persoane	Fosta biserică ortodoxă a fost cedată prin dialog greco-catolicilor în anul 2002, iar fosta biserică greco-catolică se află în proprietatea parohiei ortodoxe.
26.	Ocna Mureș I, (fosta biserică gr.-catolică)	7.463 persoane	Fostă biserică parohială a Parohiei Ocna Mureș I	3.463 persoane	832 persoane	Solicitată prin dialog, biserica aparținând ortodocșilor, a fost câștigată prin proces, de partea greco-catolică în anul 2003. Parohia ortodoxă își construiește biserică nouă.
27.	Mihalț I, Casa parohială a Parohiei Ortodoxe	1.973 persoane	Capelă a Parohiei greco-catolice Mihalț	986 persoane	320 persoane	Parohia ortodoxă a cedat casa parohială parohiei greco-catolice în anul 2003; aceasta și-a amenajat aici o capelă.
28.	Roșia Montană II, Biserica Parohiei ort. Roșia Montană II (fosta biserică gr.-catolică)	1.388 persoane	Biserică parohială a Parohiei greco-catolice	694 persoane	84 persoane	Procesul dintre cele două Parohii, ortodoxă și greco-catolică, a dat câștig de cauză părții greco-catolice în anul 2004.

29.	Tărnăveni Biserica Parohiei Tărnăveni	17.957 persoane	Biserică parohială greco-catolică	-	1.117 persoane	Biserica a fost ocupată abuziv de greco-catolici în anul 1991. În oraș mai există 6 parohii ortodoxe; două din ele își construiesc biserici; Greco-catolicii își construiesc și ei o biserică nouă.
30.	Petelea , (fosta biserică greco-catolică)	2.103 persoane	părăsită	2.103 persoane	118 persoane	Biserica veche a fost cedată prin dialog greco-catolicilor, în anul 2000, după ce ortodocșii și-au construit biserică nouă. Credincioșii greco-catolici și-au construit o biserică nouă, iar pe cea veche au abandonat-o.
31.	Miheșul de Câmpie , (fosta biserică gr.-catolică)	1.094 persoane	Biserică parohială greco-catolică.	1.094 persoane	180 persoane	Biserică cedată prin dialog în anul 2001.
32.	Cucerdea , (fosta biserică gr.-catolică)	739 persoane	Biserică parohială greco-catolică.	739 persoane	56 persoane	Cea de-a doua biserică din localitate a fost cedată, prin dialog, greco-catolicilor în anul 2001.
33.	Cuștelnic		Biserică parohială greco-catolică.			Biserica a fost preluată prin ocupare forțată în anul 2001.
34.	Gurghiu (fosta capelă ortodoxă)	1509	Capelă gr. catolică	1509 persoane	45 persoane	Parohia ortodoxă a cedat parohiei greco-catolice fosta capelă ortodoxă în anul 1999.

C. biserici în care se slujește alternativ

Nr. crt.	Localitatea	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Galtiu	308	Biserică comună	144	Se slujește alternativ.

EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ ARAD

LISTA BISERICILOR DIN EPISCOPIA ARADULUI

A. SOLICITATE DE PARTEA GRECO-CATOLICĂ ÎN CADRUL COMISIEI MIXTE DE DIALOG LOCAL

B. AJUNSE ÎN POSESIA BISERICII GRECO-CATOLICE PRIN DIALOG, OCUPARE ABUZIVĂ SAU SENTINȚĂ JUDECĂTOREASCĂ

C. ÎN CARE SE SLUJEȘTE ALTERNATIV

A. biserici solicitate de partea greco-catolică în cadrul Comisiei mixte de dialog local

Nr. crt.	Localitatea (și imobilul solicitat)	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși ai parohiei ortodoxe	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Arad, fosta biserică gr.catolică	125.595	Biserică parohială a Parohiei Arad Centru I	4000	30	În localitate există 13 parohii ortodoxe. În prezent există un litigiu pe rol la Judecătoria Arad. A existat o tentativă de preluare abuzivă a bisericii.
2.	Chereluș	901		901	6	În localitate există o singură biserică. Au avut loc mai multe încercări, nereușite, de preluare abuzivă de către credincioșii greco-catolici.
3.	Șiria	6.398	Biserică parohială ortodoxă		32	În localitate există 2 biserici. Cerută prin Comisia mixtă de dialog. Numai 3 credincioși ortodocși și-au exprimat dorința de a se ceda biserica.

B. biserici ajunse în posesia Bisericii greco-catolice prin dialog, ocupare abuzivă sau sentință judecătorească

Nr. crt.	Localitatea (și imobilul solicitat)	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși ai parohiei ortodoxe	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Bârzava	2.594		2.594	98	În localitate există două biserici. Cerută prin comisia mixtă; ocupată abuziv în anul 1992.
2.	Bocsig	2.709	Biserică parohială a Parohiei ortodoxe	2.709	74	În localitate există două biserici. Cerută prin comisia mixtă; ocupată abuziv în anul 1992.
3.	Nădlac	3.275	Biserică parohială greco-catolică	3.275	213	În localitate există 2 biserici. Cerută prin Comisia mixtă de dialog; ocupată abuziv în anul 1991.
4.	Peregul Mare	354	Biserică parohială greco-catolică		361	În localitate există o singură biserică. Cerută prin Comisia mixtă de dialog. Greco-catolicii, fiind majoritari, au intrat în posesia bisericii.
5.	Semlac	2.803	Biserică parohială greco-catolică	2.803	239	În localitate există 2 biserici. Cerută prin Comisia mixtă de dialog; ocupată abuziv în anul 1998.
6.	Șeitin	2.471	Biserică parohială greco-catolică	2.471	167	În localitate există 2 biserici. Cerută prin Comisia mixtă de dialog; ocupată abuziv în anul 1998.

7.	Sintea Mare	1.297	Biserică parohială greco-catolică	1.279	402	În localitate există 2 biserici. Cerută prin Comisia mixtă de dialog; ocupată abuziv în anul 1998.
8.	Minișel					
9.	Beliu					

EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI

LISTA BISERICILOR DIN EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI

A. SOLICITATE DE PARTEA GRECO-CATOLICĂ ÎN CADRUL COMISIEI MIXTE DE DIALOG LOCAL

B. AJUNSE ÎN POSESIA BISERICII GRECO-CATOLICE PRIN DIALOG, OCUPARE ABUZIVĂ SAU SENTINȚĂ JUDECĂTOREASCĂ

C. ÎN CARE SE SLUJEȘTE ALTERNATIV

A. biserici solicitate de partea greco-catolică în cadrul Comisiei mixte de dialog local

Nr. crt.	Localitatea (și imobilul solicitat)	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși ai parohiei ortodoxe	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Reșița, Prot. Reșița, fosta biserică gr.catolică	70.861	Biserică parohială a Parohiei Reșița Centru	6.310	1.685	În curtea bisericii solicitate se află muzeul de artă veche bisericească, clădirea Protopopiatului Reșița, un magazin de obiecte bisericești, garaje și casa parohială. Toate imobilele enumerate mai sus au fost construite de către credincioșii ortodocși. În localitate există 5 biserici ortodoxe și una greco-catolică, iar o biserică este nefolosită.
2.	Târnova, fosta biserică gr.-catolică cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”	1.757	Biserică parohială ortodoxă	1.757	58	În localitate mai există o parohie ortodoxă având biserică proprie, iar greco-catolicii au o capelă.
3.	Ticvaniul Mare, Prot. Oravița, Biserica „Învierea Domnului”, fostă gr.-catolică	565	Biserică parohială ortodoxă	565	33	În localitate mai există două biserici ortodoxe, mai mici. Una dintre acestea și casa parohială au fost cedate greco-catolicilor. Biserica au refuzat-o, iar în casa parohială au amenajat o capelă. Actualmente există un proces pe rol, în vederea obținerii bisericii solicitate.

B. biserici ajunse în posesia Bisericii greco-catolice prin dialog, ocupare abuzivă sau sentință judecătorească

Nr. crt.	Localitatea și imobilul preluat	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși ai parohiei ortodoxe	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Ticvaniul Mare, Prot. Oravița, Casa parohială	565	Capelă greco-catolică	565	33	În localitate mai există două biserici ortodoxe, mai mici. Una dintre acestea și casa parohială au fost cedate greco-catolicilor. Biserica au refuzat-o, iar în casa parohială au amenajat o capelă. Actualmente există un proces pe rol, în vederea obținerii bisericii solicitate.

EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ A ORADIEI BIHORULUI ȘI SĂLAJULUI

LISTA BISERICILOR

DIN EPISCOPIA ORADIEI BIHORULUI ȘI SĂLAJULUI

A. SOLICITATE DE PARTEA GRECO-CATOLICĂ ÎN CADRUL COMISIEI MIXTE DE DIALOG LOCAL

B. AJUNSE ÎN POSESIA BISERICII GRECO-CATOLICE PRIN DIALOG, OCUPARE ABUZIVĂ SAU SENTINȚĂ JUDECĂTOREASCĂ

C. ÎN CARE SE SLUJEȘTE ALTERNATIV

A. biserici solicitate de partea greco-catolică în cadrul Comisiei mixte de dialog local

Nr. crt.	Localitatea (și imobilul solicitat)	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși ai parohiei ortodoxe	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Oradea Catedrala Sf. Nicolae	121.725	Biserică parohială ortodoxă	-	6.982	Pe calea dialogului va fi retrocedată până în data de 21.11.2005
2.	Oradea Bis. Sf. Gheorghe	121.725	Biserică parohială ortodoxă	2.300	6.982	
3.	Calea Mare	698	Biserică parohială ortodoxă		30	În localitate mai există o biserică ortodoxă, dar la o distanță destul de mare de cea revendicată.
4.	Episcopia Bihor	50	Biserică parohială ortodoxă			
5.	Santăul Mare	40	Biserică parohială ortodoxă			

6.	Topa de Criș	330	Biserică în filie		7	Filia va deveni parohie
7.	Beiuș	9.054	Biserică parohială ortodoxă		424	
8.	Drăgoteni	372	Biserică parohială ortodoxă		33	
9.	Finiș	743	Biserica schitului Finiș		2	
10.	Salonta I	5.961	Biserică parohială ortodoxă		124	
11.	Zalău , Biserica Adormirea Maicii Domnului	45.800	Biserică parohială ortodoxă		1.938	
12.	Cehei	795	Biserică monument istoric		22	Se slujește de partea ortodoxă numai de hram.
13.	Horoatu Crasnei	496			129	
14.	Zalnoc	613	Biserică monument istoric		2	Se slujește de partea ortodoxă numai de hram.
15.	Stârciu	657	Biserică parohială ortodoxă		32	În localitate există două biserici ortodoxe în care preotul slujește alternativ
16.	Bădăcin	7.961	Biserică monument istoric		80	Se slujește de partea ortodoxă numai de hram.

B. biserici ajunse în posesia Bisericii greco-catolice prin dialog, ocupare abuzivă sau sentință judecătorească

Nr. crt.	Localitatea și imobilul preluat	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Delureni	900	Biserică parohială greco-catolică	50	Biserica a fost cedată, prin dialog, părții greco-catolice în anul 1996
2.	Gruilung	47	Biserică parohială greco-catolică	12	Biserica a fost ocupată abuziv în anul 1997

3.	Girișul de Criș	110	Biserică parohială greco-catolică	23	Biserica a fost cedată, prin dialog, părții greco-catolice în anul 1999
4.	Sântandrei	1700	Biserică parohială greco-catolică	420	Biserica a fost ocupată cu forța în anul 1993
5.	Băița	480	Biserică parohială greco-catolică	46	Biserica a fost cedată, prin dialog, părții greco-catolice în anul 2005
6.	Crestur	18	Biserică parohială greco-catolică	35	Biserica a fost ocupată cu forța în anul 2003
7.	Izvoarele	30	Biserică parohială greco-catolică	20	Biserica a fost ocupată cu forța în anul 1999
8.	Ciocaia	16	Biserică parohială greco-catolică	150	Biserica a fost ocupată cu forța în anul 2000
9.	Galoșpetreu	-	Biserică parohială greco-catolică	200	Biserica a fost ocupată cu forța în anul 1990
10.	Șilindru	25	Biserică parohială greco-catolică	180	Biserica a fost ocupată abuziv în anul 1991
11.	Dumbrava	40		100	Biserica a fost ocupată cu forța
12.	Sititelec	159		64	Biserica a fost cedată, prin dialog, părții greco-catolice în anul 1995
13.	Căpâlna	163		157	Biserica a fost ocupată cu forța în anul 2000. Parohia ortodoxă și-a construit biserică nouă.
14.	Șumal	19		512	Biserica a fost ocupată cu forța în anul 1990
15.	Camăr	25		97	Biserica a fost ocupată cu forța în anul 1990
16.	Porț	211		93	Biserica a fost ocupată cu forța în anul 1990

C. biserici în care se slujește alternativ

Nr. crt.	Localitatea	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Pocola	380	Biserică parohială ortodoxă revendicată	40	Se slujește alternativ din anul 2005
2.	Nădar	70	Biserică parohială greco-catolică	14	În anul 1993 biserica a fost ocupată cu forța de către greco-catolici. Actualmente se slujește alternativ.

3.	Sarcău	20	Biserică parohială greco- catolică	60	În anul 2004 biserica a fost cedată prin dialog părții greco-catolice. Actualmente se slujește alternativ.
4.	Bulgari	161	Biserică parohială greco- catolică	76	Biserica a fost dobândită de partea greco-catolică prin sentință judecătorească. Actualmente se slujește alternativ.

EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ A MARAMUREȘULUI ȘI SĂTMARULUI

LISTA BISERICILOR

DIN EPISCOPIA MARAMUREȘULUI ȘI SĂTMARULUI

A. SOLICITATE DE PARTEA GRECO-CATOLICĂ ÎN CADRUL COMISIEI MIXTE DE DIALOG LOCAL

B. AJUNSE ÎN POSESIA BISERICII GRECO-CATOLICE PRIN DIALOG, OCUPARE ABUZIVĂ SAU SENTINȚĂ JUDECĂTOREASCĂ

C. ÎN CARE SE SLUJEȘTE ALTERNATIV

A. biserici solicitate de partea greco-catolică în cadrul Comisiei mixte de dialog local

Nr. crt.	Localitatea (și imobilul solicitat)	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși ai parohiei ortodoxe	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Rus	378			286	
2.	Tăuții de Jos	1.400			286	
3.	Tăuții Măgheruș	315			115	
4.	Culciu Mare	337			42	
5.	Viile Satu Mare	241			113	
6.	Cionchești – filie	129			347	
7.	Giulești	588			63	
8.	Hoteni	142			645	
9.	Sat Șugatag	1.137			234	
10.	Babța	579			60	
11.	Ciolt	202			239	

B. biserici ajunse în posesia Bisericii greco-catolice prin dialog, ocupare abuzivă sau sentință judecătorească

Nr. crt.	Localitatea și imobilul preluat	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși ai parohiei ortodoxe	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Dănești, Biserica și casa parohială	384	Biserică parohială greco-catolică		227	Biserica a fost preluată abuziv în anul 1995.
2.	Giulești Biserica și casa parohială	519	Biserică parohială greco-catolică		574	Biserica a fost preluată prin sentință judecătorească în anul 1990
3.	Mănăstirea Biserica	69	Biserică parohială greco-catolică		71	Biserica a fost preluată prin sentință judecătorească în anul 1990
4.	Breb Biserica mon. istoric	1.008	Biserică parohială greco-catolică		136	Biserica a fost preluată abuziv în anul 1990
5.	Călinești, Biserica mon. istoric și casa parohială	235	Biserică parohială greco-catolică		1.136	Biserica a fost preluată abuziv în anul 1990
6.	Rona de Jos, Biserica mon. istoric	1.885	Biserică parohială greco-catolică		93	Biserica a fost preluată abuziv în anul 2000
7.	Sarasău, Biserica mon. istoric	1.196	Biserică parohială greco-catolică		1.072	Biserica a fost preluată abuziv în anul 1990
8.	Strâmtura, Biserica mon. istoric	2.235	Biserică parohială greco-catolică		268	Biserica a fost preluată abuziv în anul 1991
9.	Șurdești, Biserica mon. istoric și casa parohială	403	Biserică parohială greco-catolică		783	Biserica a fost preluată abuziv în anul 1990
10.	Rogoz, Biserica mon. istoric	1.326	Biserică parohială greco-catolică		192	Biserica a fost preluată abuziv în anul 1994
11.	Lăpuș I, Biserica mon. istoric	1.820	Biserică parohială greco-catolică		65	Biserica a fost preluată abuziv în anul 1994
12.	Vima Mică Biserica	367	Biserică parohială greco-catolică		28	Biserica a fost preluată abuziv în anul 1997
13.	Ieud, Biserica mon. istoric	2.460	Biserică parohială greco-catolică		947	Biserica a fost preluată abuziv în anul 1990
14.	Șieu, Biserica mon. istoric	2.214	Biserică parohială greco-catolică		157	Biserica a fost preluată abuziv în anul 2004
15.	Livada, Biserica și casa parohială	849	Biserică parohială greco-catolică		162	Biserica a fost preluată prin trecerea gr-cat. maghiari în anul 1991

16.	Lazuri , Biserica și casa parohială	420	Biserică parohială greco-catolică	301	Biserica a fost preluată prin trecerea rutenilor maghiari în anul 1991
17.	Peleş , Biserica și casa parohială	22	Biserică parohială greco-catolică	483	Biserica a fost preluată prin trecerea preotului ortodox împreună cu majoritatea credincioșilor la biserica greco-catolică în anul 1991
18.	Bercu , Biserica și casa parohială	7	Biserică parohială greco-catolică	169	Biserica a fost preluată prin trecerea credincioșilor la biserica greco-catolică în anul 1991
19.	Paroh. ucraineană Satu Mare , Biserica și casa parohială	-		-	Biserica a fost preluată prin trecerea credincioșilor la biserica greco-catolică în anul 1991
20.	Biserica Ruteană Carei , Biserica	-		-	Biserica a fost preluată prin trecerea credincioșilor la biserica greco-catolică în anul 1991
21.	Căpleni , Biserica	46	Biserică parohială greco-catolică	38	Biserica a fost preluată abuziv în anul 1991
22.	Domănești , Biserica și casa parohială	79	Biserică parohială greco-catolică	571	Biserica a fost preluată prin trecerea credincioșilor la biserica greco-catolică în anul 1991
23.	Ghenci , Biserica	116	Biserică parohială greco-catolică	227	Biserica a fost preluată prin trecerea credincioșilor la biserica greco-catolică în anul 1991
24.	Săuca , Biserica	62	Biserică parohială greco-catolică	249	Biserica a fost preluată prin trecerea credincioșilor la biserica greco-catolică în anul 1991
25.	Urziceni , Biserica	7	Biserică parohială greco-catolică	55	Biserica a fost preluată prin trecerea credincioșilor la biserica greco-catolică în anul 1991

EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ A COVASNEI ȘI HARGHITEI

LISTA BISERICILOR DIN EPISCOPIA COVASNEI ȘI HARGHITEI

A. SOLICITATE DE PARTEA GRECO-CATOLICĂ ÎN CADRUL COMISIEI MIXTE DE DIALOG LOCAL

B. AJUNSE ÎN POSESIA BISERICII GRECO-CATOLICE PRIN DIALOG, OCUPARE ABUZIVĂ SAU SENTINȚĂ JUDECĂTOREASCĂ

C. ÎN CARE SE SLUJEȘTE ALTERNATIV

A. biserici solicitate de partea greco-catolică în cadrul Comisiei mixte de dialog local

Nr. crt.	Localitatea (și imobilul solicitat)	Nr. total al credincioșilor ortodocși din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Statutul actual al bisericii	Numărul de credincioși ai parohiei ortodoxe	Numărul de credincioși greco-catolici din localitate, în conformitate cu recensământul din martie 2002	Observații
1.	Toplița Biserica parohială ortodoxă, fostă greco-catolică	11.176	Biserica parohială ortodoxă		80	În localitate a existat o biserică greco-catolică. Aceasta a rămas în proprietatea credincioșilor ortodocși care au oferit credincioșilor greco-catolici o casă parohială și i-au sprijinit cu materiale și bani în construirea unei biserici pe un teren obținut de la Primăria locală.
2.	Sărmaș Biserica parohială ortodoxă, fostă greco-catolică	3.163	Biserica parohială ortodoxă		34	Comunitatea greco-catolică și-a construit o biserică de lemn în anul 1992, la care au contribuit și credincioșii ortodocși
3.	Subcetate Biserica parohială ortodoxă, fostă greco-catolică	1.977	Biserica parohială ortodoxă		27	Comunitatea greco-catolică și-a amenajat o capelă, la care au contribuit și credincioșii ortodocși
4	Lăzărești Biserica parohială ortodoxă, fostă greco-catolică	9	Biserica parohială ortodoxă	-		În anul 2004 Biserica Romano-Catolică a intentat proces Episcopiei Ortodoxe de Harghita și Covasna. Instanțele de judecată au dat câștig de cauză Episcopiei Ortodoxe căreia i s-a recunoscut dreptul de proprietate asupra lăcașului de cult. La inițiativa Bisericii Romano-Catolice s-a declarat vătămată în drepturi Mitropolia Greco-Catolică din Blaj, care a deschis proces Episcopiei Ortodoxe, proces care se află în derulare la Curtea de apel Tg. Mureș.

ANEXA NR.3

BISERICI NOU CONSTRUITE DE GRECO – CATOLICI

I. MITROPOLIA MUNTENIEI ȘI DOBROGEI

Nr. crt.	Eparhia	Județul Localitatea	Biserică nouă	Biserică în construcție	Capelă	Anul târnosirii	Hramul	Observații
1.	Arhiepiscopia Bucureștilor	Municipiul București	—	—	—	—	—	

		Prahova	—	1	—			
		Ifov						
2.	Arhiepiscopia Tomisului	Constanța	—	—	—	—	—	
3.	Arhiepiscopia Târgoviștei	Dâmbovița	—	—	—	—	—	
4.	Episcopia Buzăului și Vrancei	Buzău						
		Vrancea						
5.	Episcopia Argeșului și Muscelului	Argeș	—	—	—	—	—	
6.	Episcopia Dunării de Jos	Galați	—	—	—	—	—	
		Brăila	—	—	1	—	—	
7.	Episcopia Sloboziei și Călărașilor	Ialomița	—	—	—	—	—	
		Călărași	—	—	—	—	—	
8.	Episcopia Alexandriei și Teleormanului	Teleorman	—	—	—	—	—	50 de locuitori ai județului s-au declarat greco-catolici la Recensământul din anul 2002
9.	Episcopia Giurgului	Giurgiu						
10.	Episcopia Tulcei	Tulcea	—	—	—	—	—	

II. MITROPOLIA MOLDOVEI ȘI BUCOVINEI

Nr. crt.	Eparhia	Județul Localitatea	Biserică nouă	Biserică în construcție	Capelă	Anul târnosirii	Hramul	Observații
1.	Arhiepiscopia Iașilor	Iași	—	—	—	—	—	
		Botoșani	—	—	—	—	—	
		Neamț Bistra	1	—	—	1997	„Înălțarea Domnului”	
2.	Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților	Suceava	—	—	—	—	—	
3.	Episcopia Romanului	Bacău	—	—	—	—	—	

4.	Episcopia Huşilor	Vaslui	—	—	—	—	—	—	
----	-------------------	--------	---	---	---	---	---	---	--

III. MITROPOLIA ARDEALULUI

Nr. crt.	Eparhia	Judeţul Localitatea		Biserică nouă	Biserică în construcţie	Capelă	Anul târnosirii	Hramul	Observaţii	
1.	Arhiepiscopia Sibiului	Sibiu	Sibiu	1	—	1	1993	—	În municipiul Sibiu, greco-catolicii mai au şi biserica „Ursuline”	
			Mediaş	2	—	—	2004 2005	„Sf. Ap. Petru şi Pavel” „Adormirea Maicii Domnului”		
		Braşov	Braşov	—	1	—	—	—	„Buna Vestire”	
			Comăna de Jos	—	—	1	—	—	—	
			Făgăraş	1	—	—	2003	—	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Bucium	—	—	1	—	—	—	
Grid	1	—	—	2001	—	—				
Şinca Veche	1	—	—	2000	—	—				
5.	Episcopia Covasnei şi Harghitei	Harghita	Topliţa	1	—	—	2005	„Sf. Trei Ierarhi”		
	Sărmaş		1	—	—	1995	„Naşterea Maicii Domnului”			
	Subcetate		1	—	—	1995	„Sf. Ap. Petru”			
		Covasna		—	—	—	—	—		

IV. MITROPOLIA CLUJULUI, ALBEI, CRIŞANEI ŞI MARAMUREŞULUI

1.	Arhiepiscopia Vadului, Feleacului şi Clujului	Cluj	Năsal	—	—	1	—	—	
			Ceanu Mare	—	—	1	—	—	

			Florești	1	—	—	1998	„Sf. Nicolae”	
			Frata	—	1	—	—	—	
			Gheorgheni	—	—	1	—	—	
			Cluj-Napoca	1	—	—	2001	„Adormirea Maicii Domnului”	În cartierul Dâmbu Rotund
				—	1	1	—	—	În cartierul Făget
				—	—	1	—	—	În zona numită „Fânațele Clujului”
				1	—	—	1996	„Sf. Fecioară Maria”	În cartierul Grigorescu
				1	—	—	—	—	În cartierul Gruia
				—	—	1	—	—	În cartierul Iris
				—	1	—	—	„Coborârea Sf. Spirit”	În cartierul Mănăștur
				1	—	—	1996	„Preasfânta Inimă a lui Iisus și a Mariei”	În Valea Chintăului
				—	—	1	—	—	În cartierul Mănăștur
				—	1	1	—	—	În cartierul Mărăști
				1	—	—	2002	„Buna Vestire”	În cartierul Zorilor
				1	—	—	1999	„Sf. Familie”	În cartierul Zorilor
				—	—	1	—	—	La Spitalul Clinic de Adulți
				—	—	1	—	—	La Spitalul Municipal
				—	—	1	—	—	La Policlinica „Sf. Familie”
				—	—	1	—	—	Mănăstirea de călugărițe „Sf. Macrina”
				—	—	1	—	„Sf. Ap. Petru și Pavel”	Ordinul Sf. Vasile cel Mare
				—	—	1	—	—	Ordinul „Societatea lui Iisus”

				—	—	1	—	„Nașterea Maicii Domnului”	Congregația Surorilor Maicii Domnului
				—	—	1	—	—	Congregația Surorilor de caritate Dominicană
				—	—	1	—	—	Congregația Surorilor Doctrinei Creștine
				—	—	1	—	—	Congregația Surorilor Sf. Iosif al Apariției
			Gilău	—	—	1	—	—	
			Gârbău	—	1	1	—	—	
			Mihăiești	—	—	1	—	—	
			Petea	—	1	1	—	—	
			Popești	1	—	—	—	„Sf. Ioan Botezătorul”	
			Rediu	—	—	1	—	—	
			Săliștea Nouă	1	—	—	1997	„Sf. Ap. Petru”	
			Sânpaul	—	—	1	—	—	
			Batin	1	—	—	2002	„Sf. Ap. Petru și Pavel”	
			Cășeiu	1	—	—	2000	„Nașterea Sf. Ioan Botezătorul”	
			Ceaba	—	—	1	—	—	
			Cetan	1	—	—	2001	„Buna Vestire”	
			Cuzdrioara	1	—	—	1997	„Nașterea Preacuratei Fecioare Maria”	
			Dej	1	—	1	—	—	
				—	—	1	—	—	În cartierul Dealul Florilor
				—	—	1	—	—	La Spitalul Municipal
			Mica	1	—	—	1998	„Înălțarea Sf. Cruci”	
			Jichișul de Sus	1	—	—	2000	„Buna Vestire”	

			Pintic	—	1	1	—	—	
			Rugășești	—	—	1	—	—	
			Unguraș	—	—	1	—	—	
			Urișor	—	—	1	—	—	
			Vad	1	—	—	1995	„Nașterea Maicii Domnului”	
			Gârboul Dejului	—	—	1	—	—	
			Valea Ungurașului	—	—	1	—	—	
			Gherla	—	1	1	—	—	
				—	—	1	—	—	Mân. Buna Vestire Gherla
			Hășdate	—	—	1	—	—	
			Livada	—	—	1	—	—	
			Măhal	—	—	1	—	—	
			Mintiu Gherlii	—	—	1	—	—	
				1	—	—	—	„Sf. Ilie”	Mănăstire de călugări
			Nicula	1	—	—	2001	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Huedin	—	1	1	—	—	
			Brăișor	—	—	1	—	—	
			Băișoara	1	—	—	2000	„Înălțarea Sf. Cruci”	
			Filea de Jos	—	—	1	—	—	
			Iara	—	—	1	—	—	
			Pruniș	—	—	1	—	—	
			Vălișoara	—	—	1	—	—	

			Borșa	1	—	—	2003	„Înălțarea Sf. Cruci”	
			Corpadea	1	—	—	1998	„Sf. Treime”	
			Dăbâca	—	—	1	—	—	
			Jucu de Jos	—	—	1	—	—	
			Orman	—	—	1	—	—	
		Bistrița-Năsăud	Agrieș	—	1	1	—	—	
			Beclean	—	—	1	1996	„Sf. Ap. Petru și Pavel”	
			Borleasa	—	—	1	—	—	
			Căianu Mic	—	—	1	—	—	
			Ciceu Cristur	—	—	1	—	—	
			Molișeț	1	—	—	—	„Coborârea Sf. Duh”	Mănăstire de călugări
			Săsarm	—	—	1	—	—	
			Șieu Cristur	—	—	1	—	—	
			Șintereag	—	—	1	—	—	
			Târlîșua	1	—	—	2002	„Nașterea Preacuratei Fecioare Maria”	
			Țentea	1	—	—	2003	—	
			Bistrița	1	—	—	2000	„Sf. Arhangheli”	
				—	1	—	—	—	
			Fântânele	—	—	1	—	—	
			Herina	—	—	1	—	—	
			Matei	—	—	1	—	—	
			Moruț	—	—	1	—	—	
			Sângeorzu Nou	—	—	1	—	—	

			Bichigiu	—	—	1	—	—	
			Sângeorz Băi	1	—	—	1998	„Sf. Gheorghe”	
			Cormaia	1	—	—	2000	„Sf. Ioan Botezătorul”	
			Feldru	1	1	—	1993	„Adormirea Maicii Domnului”	În zona Valea Secerului
			Ilva Mare	1	—	1	2002	„Preacurata Fecioară Maria – Maica Durerilor”	În zona „Recele”
			Leșu Ilvei	1	—	—	2002	„Sf. Treime”	
			Maieru	1	—	—	1997	„Sf. Anton de Padova”	
			Năsăud	—	1	1	—	—	
			Poiana Ilvei	—	—	1	—	—	
			Romuli	—	—	1	—	—	
			Salva	1	—	—	1998	„Sf. Vasile cel Mare”	
			Șanț	—	—	1	—	—	
			Telciu	1	—	—	1997	„Sf. Ap. Petru și Pavel”	
2.	Arhiepiscopia Alba Iulia	Alba	Alba Iulia	1	—	—	2000	—	
				—	—	1	—	—	
			Bărbant	—	1	—	—	—	
			Aiud	1	—	—	2004	—	
			Băgău	1	—	—	2003	—	
			Mărgina	—	—	1	2004	—	
			Blaj Izvoarele	—	1	—	—	—	
			Blaj-Tiur	1	—	—	2003	—	
			Bălcaciu	1	—	—	2002	—	

			Cetatea de Baltă	—	1	—	—	—	
			Crăciunelu de Jos	1	—	—	2002	—	
			Feisa	1	—	—	2003	—	
			Jidvei	1	—	—	1998	—	
			Lunca	1	—	—	2001	—	
			Lunca Târnavei	1	—	—	1999	—	
			Sâncel	—	—	1	2005	—	
			Sântămărie	1	—	—	2002	—	
			Lupșa	—	—	1	—	—	
			Bistra	—	—	1	—	—	
			Baia de Arieș	—	—	1	—	—	
			Câmpeni	—	—	1	—	—	
			Sebeș	1	—	—	2003	—	
				—	—	1	—	—	
			Cugir	—	1	1	—	—	
			Sibot	—	1	—	—	—	
			Vințu de Jos	—	—	1	—	—	
			Poșaga de Sus	—	—	1	—	—	
			Ponorel	1	—	—	1996	„Intrarea în Biserică a Maicii Domnului”	
		Mureș	Târgu-Mureș	1	—	—	1999	—	Str. Armoniei
				1	—	—	1996	—	Str. Ciucului
				—	1	—	—	—	P-ța Panov

				—	—	1	2002	—	P-ța Trandafirilor
				—	—	1	2000	—	Str. Mihai Viteazu
				—	—	1	2001	—	Str. Argeșului
			Râciu	1	—	—	1998	—	
			Moișa	1	—	—	1998	—	
			Nima Râciului	1	—	—	1994	—	
			Ulieș	1	—	—	2002	—	
			Sâncrai	—	—	1	2000	—	
			Ungheni	—	1	1	2002	—	
			Sângeorgiu de Mureș	—	—	1	2001	—	
			Chirileu	—	—	1	2003	—	
			Reghin	—	—	1	1993	—	
		—		1	—	—	—	—	
		1		—	—	—	—	—	
			Apalina	1	—	—	2001	—	
			Băița	1	—	—	2003	—	
			Breaza	—	1	—	—	—	
			Sântu	—	1	—	—	—	
			Chiheru de Jos	1	—	—	2001	—	
			Urișiu de Jos	—	—	1	2003	—	
			Petelea	1	—	—	2003	—	
			Isticeu	1	—	—	2004	—	
			Nadășa-Chiher	1	—	—	2003	—	- mănăstire
			Luduș	1	—	—	1997	—	

			Sânger	—	1	—	—	—	
			Iernut	1	—	—	2000	—	
			Lechința	1	—	—	2003	—	
			Târnăveni	—	1	—	—	—	
				—	1	—	—	—	
			Târnăveni Boziaș	—	—	1	2001	—	
3.	Episcopia Oradiei, Bihorului și Sălajului	Bihor	Borod	1	—	—	2004	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Haieș	1	—	—	2002	„Nașterea Maicii Domnului”	
			Nojorid	—	1	—	—	—	
			Oradea	1	—	—	2002	„Sf. Gheorghe”	- în incinta Spitalului de Neurologie
				1	—	—	1995	„Adormirea Maicii Domnului”	- mănăstire
				1	—	—	2003	„Sf. Treime”	- în zona Nufărul
			Băile Felix	1	—	—	2002	„Pogorârea Sf. Duh”	
			Aleșd	—	1	—	—	—	
			Sânmartin	—	1	—	—	—	
			Vadu Crișului	—	1	—	—	—	
			Beiuș	1	—	—	2003	„Sf. Trei Ierarhi”	
			Rogoz	1	—	—	2003	„Sf. Arhangheli”	
			Delani	1	—	—	—	„Sf. Arhangheli”	
			Ioaniș	1	—	—	2004	„Sf. Gheorghe”	
			Petrani	1	—	—	—	„Sf. Ieronim”	

			Șuncuiuș de Beiuș	1	—	—	2004	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Sâmbăta	1	—	—	2000	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Ghenetea	1	—	—	2004	„Sf. Gheorghe”	
			Marghita	1	—	—	2003	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Suplacu de Barcău	1	—	—	2003	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Valea lui Mihai	—	1	—	—	—	
		Sălaj	Zalău	1	—	—	1997	„Sf. Familie”	- în zona Centrală
				1	—	—	2000	„Sf. Ap. Petru și Pavel”	- în zona „Dumbravă”
			Păușa	—	1	—	—	„Sf. Ap. Petru și Pavel”	
			Buciumi	—	1	—	—	„Sf. Ap. Petru și Pavel”	
			Hereclean	—	1	—	—	„Nașterea Maicii Domnului”	
			Chilioara	—	1	—	—	„Sf. Dumitru”	
			Jibou	—	1	—	—	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Lemniu	1	—	—	1999	„Nașterea Maicii Domnului”	
			Buzaș	—	—	1	—	—	
			Podiș	1	—	—	2002	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Tihău	1	—	—	2003	„Sf. Duh”	
			Băbeni	1	—	—	2004	„Sf. Duh”	
			Sângeorzu de Meseș	—	—	1	—	—	
			Dobrocina	—	—	1	—	—	

			Dolheni	—	—	1	—	—	
			Letca	—	—	1	—	—	
			Poenița	—	—	1	—	—	
			Rogna	—	—	1	—	—	
			Iaz	1	—	—	2002	„Nașterea Maicii Domnului”	
			Marin	1	—	—	1998	„Intrarea în Biserică a Maicii Domnului”	
			Plopiș	—	1	—	—	—	
			Valcău de Jos	1	—	—	—	„Buna Vestire”	
			Șimleu Silvaniei	1	—	—	2004	„Sf. Treime”	
4.	Episcopia Maramureșului și Sătmarului	Maramureș		1	—	—	1995	„Buna Vestire”	
				1	—	—	2004	„Sf. Maria”	
			Baia Mare	1	—	—	2001	„Sf. Cruce”	
				—	1	—	—	„Sf. Anton”	
				1	—	—	1998	„Sf. Maria”	- mănăstire
				1	—	—	1996	„Schimbarea la Față”	- cartierul Ferneziu
			Baia Sprie	1	—	—	2000	„Înălțarea Domnului”	
			Seini	1	—	—	1996	„Buna Vestire”	- mănăstire
				1	—	—	2000	„Pogorârea Sf. Duh”	
			Băița de sub Codru	—	1	—	—	—	
			Băsești	1	—	—	2005	„Adormirea Maicii Domnului”	- mănăstire
			Cicârlău	—	1	—	—	„Sf. Ap. Petru și Pavel”	

			Dănești	1	—	—	1997	„Duminica Tuturor Sfinților”	
			Lăpușel	1	—	—	2003	„Schimbarea la Față”	
			Negreea	1	—	—	2001	„Sf. Arhangheli”	
			Săliște	1	—	—	2004	„Sf. Ap. Petru”	
			Șindrești	1	—	—	2003	„Sf. Ap. Petru și Pavel”	
			Sighetu Marmăției	1	—	—	—	„Hristos Rege”	
				1	—	—	1996	„Schimbarea la Față”	
			Bârsana	1	—	—	1994	„Sf. Ap. Petru și Pavel”	
				1	—	—	2004	„Schimbarea la Față”	Zona Valea Caselor
			Hărnicesti	1	—	—	1996	„Nașterea Maicii Domnului”	
			Oncești	1	—	—	1997	„Pogorârea Sf. Duh”	
			Sarasău	1	—	—	—	„Pogorârea Sf. Duh”	
			Strâmtura	1	—	—	2005	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Tisa	1	—	—	2000	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Vadu Izei	—	1	—	—	„Sf. Arhangheli”	
			Târgu Lăpuș	—	1	—	—	„Buna Vestire”	
			Suciu de Sus	1	—	—	—	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Copalnic Mănăstur	1	—	—	—	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Rogoz	1	—	—	2003	„Sf. Ap. Petru și Pavel”	
			Preluca Nouă	1	—	—	2003	„Nașterea Sf. Ioan Botezătorul”	
			Preluca Veche	1	—	—	2005	„Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul”	

			Vișeu de Sus	1	—	—	1995	„Maica Îndurerată”	
			Vișeu de Mijloc	1	—	—	—	—	
			Vișeu de Jos	1	—	—	2004	„Sf. Ilie”	
			Borșa Rât	1	—	—	1998	—	
			Borșa Lazuri	1	—	—	1999	—	
			Borșa Poiana	1	—	—	—	—	
			Pasul Prislop	1	—	—	—	—	- mănăstire
			Dragomirești	1	—	—	2000	„Nașterea Sf. Ioan Botezătorul”	
			Ieud Plopșori	1	—	—	2000	„Sf. Treime”	
			Botiza	1	—	—	—	„Înălțarea Domnului”	
			Șomcuta Mare	1	—	—	—	—	
			Finteușu Mic	1	—	—	2003	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Iodăra	1	—	—	2005	„Înălțarea Domnului”	
			Prislop	1	—	—	2000	„Adormirea Maicii Domnului”	- mănăstire
			Vima Mare	—	—	1	—	—	
			Boereni	—	—	1	—	—	
			Cufoaia	—	—	1	—	—	
			Suciu de Jos	—	—	1	—	—	
		Satu Mare	Satu Mare	1	—	—	2002	„Sf. Ap. Petru și Pavel”	
				1	—	—	—	„Sf. Francisc”	
			Botiz	1	—	—	—	„Sf. Ap. Petru și Pavel”	
			Ciuperceni	1	—	—	2005	„Sf. Arhangheli”	

			Medieșu Aurit	1	—	—	2002	„Schimbarea la Față”	
			Românești	1	—	—	—	—	
			Carei	1	—	—	—	„Sf. Ap. Andrei”	
				—	—	1	2000	„Sf. Anton de Padova”	capelă de spital
				—	—	1	2000	—	
			Ardud	1	—	—	2004	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Căuoaș	1	—	—	2004	„Nașterea Maicii Domnului”	
			Lucăceni	—	1	—	—	—	
			Pișcolt	1	—	—	2003	„Sf. Ap Petru și Pavel”	
			Racova	1	—	—	2001	„Sf. Arhangheli”	
			Silvaș	1	—	—	2004	„Sf. Arhangheli”	
			Supuru de Jos	1	—	—	2002	„Sf. Ap. Petru și Pavel”	
			Tășnad	1	—	—	1996	„Nașterea Maicii Domnului”	
			Negrești -Oaș	1	—	—	—	„Sf. Treime”	
				—	—	1	—	—	
			Aliceni	—	—	1	—	—	
			Boinești	1	—	—	—	„Nașterea Maicii Domnului”	
			Călinești	—	1	—	—	—	
			Cămărzana	1	—	—	2003	„Sf. Arhangheli”	
			Drăgușeni	—	1	—	—	—	
			Prilog	1	—	—	1997	„Sf. Ap. Petru și Pavel”	mănăstire
			Târșolț	1	—	—	1994	„Sf. Dumitru”	

			Trip	1	—	—	2004	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Turț	—	1	—	—	—	
			Moișeni	—	1	—	—	—	
			Vama	1	—	—	2005	—	

V. MITROPOLIA OLTENIEI

Nr. crt.	Eparhia	Județul Localitatea	Biserică nouă	Biserică în construcție	Capelă	Anul târnosirii	Hramul	Observații
1.	Arhiepiscopia Craiovei	Dolj Craiova	—	1	—	—	„Nașterea Maicii Domnului”	
		Gorj	—	—	—	—	—	
2.	Episcopia Râmnicului	Vâlcea Râmnicu-Vâlcea	—	1	—	—	—	
3.	Episcopia Severinului și Strehaiei	Mehedinți	—	—	—	—	—	
4.	Episcopia Slatinei	Olt Slatina	—	1	—	—	„Schimbarea la Față”	

VI. MITROPOLIA BANATULUI

Nr. crt.	Eparhia	Județul Localitatea	Biserică nouă	Biserică în construcție	Capelă	Anul târnosirii	Hramul	Observații	
1.	Arhiepiscopia Timișoarei	Timiș	Timișoara	—	1	—	—	„Maria Regina Păcii”	
			Gherman	—	1	—	—	„Sf. Ioan Evanghelistul”	
2.	Episcopia Aradului, Ienopolei și Hălmeagului	Arad	Arad	1	—	—	—	„Nașterea Maicii Domnului”	
			Hunedoara	Deva	1	—	—	2002	—
		Hunedoara	Orăștie	1	—	—	—	—	„Sf. Prooroc Ilie”
			Hațeg	1	—	—	—	2002	„Sf. Nicolae”

			Totești	—	—	1	2000	„Pogorârea Sfântului Duh”	
3.	Episcopia Caransebeșului	Caraș-Severin	Reșița	1	—	—	1998	„Sf. Maria de la Fatima”	
			Oțelu Roșu	1	—	—	2004	„Învierea Domnului”	
			Ilidia	1	—	—	1998	„Pogorârea Sf. Duh”	
			Bucova	1	—	—	2004	„Sf. Dumitru”	
			Vărădia	1	—	—	2002	„Adormirea Maicii Domnului”	
			Caransebeș	1	—	—	2004	„Sf. Dumitru”	

ANEXA 4

BISERICI CEDATE, TOTAL PE EPARHII

Nr. Crt.	Eparhia	Biserici solicitate către partea Greco-catolică prin Comisia mixtă de Dialog	BISERICI CEDATE			Slujire alternativă
			Prin dialog	Prin ocupare abuzivă	Prin sentință judecătorească	
1.	Arhiepiscopia Sibiului	10	6	11	-	1
2.	Arhiepiscopia Timișoarei	-	19	-	-	3
3.	Arhiepiscopia Clujului	20	18	3	3	-
4.	Arhiepiscopia Alba Iuliei	15	10	22	2	1
5.	Episcopia Aradului	3	1	6	-	-
6.	Episcopia Caransebeșului	3	1	-	-	
7.	Episcopia Oradiei	16	4	12	-	4
8.	Episcopia Maramureșului	11	10	13	2	-
9.	Episcopia Covasnei	4	-	-	-	-
	TOTAL	82	69	67	7	9

